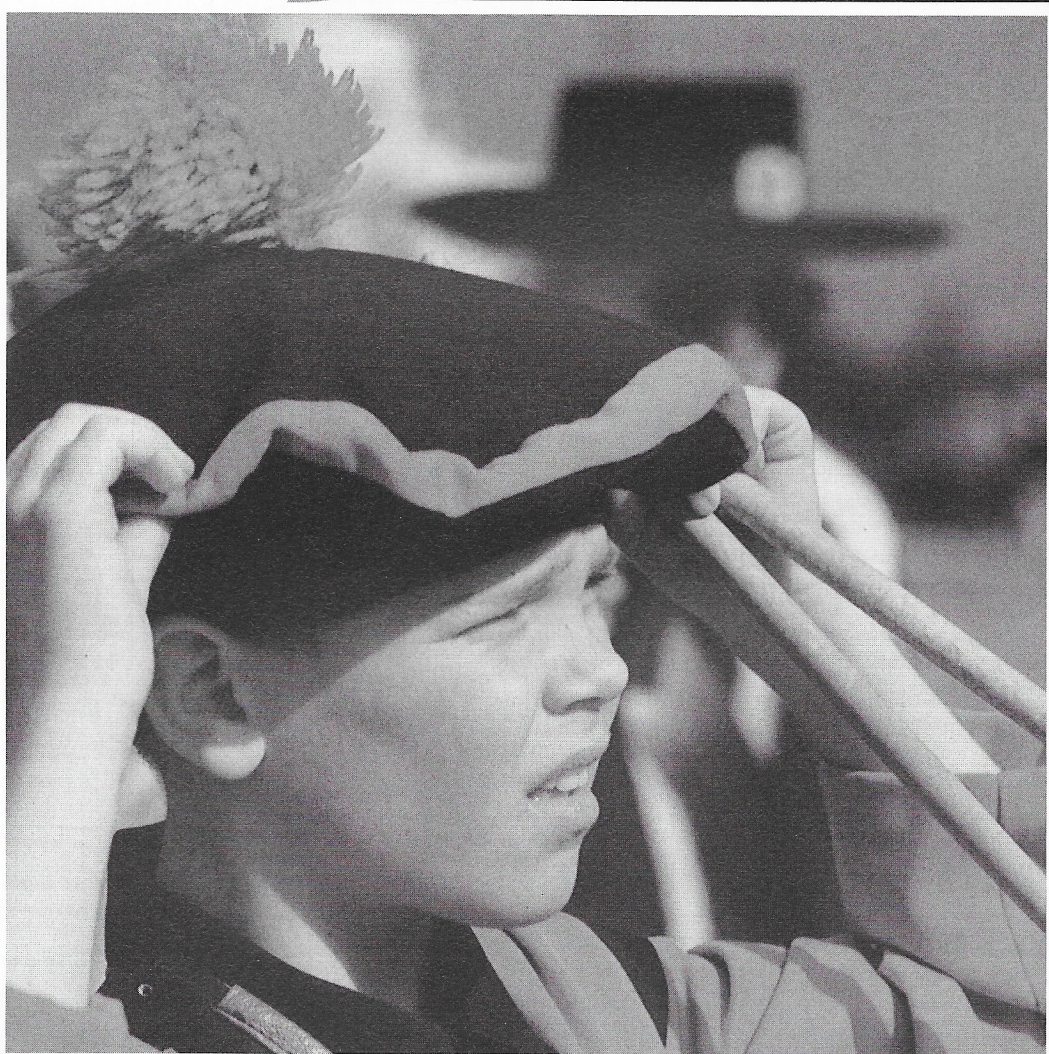

DE GILDETROM

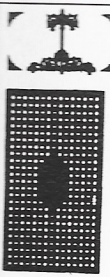
40e jaargang afl. 3
Herfst 1993

*Jeugdtamboer Dirk van
Helvoort van het Sint-Jorisgilde Berlicum op het
feestterrein tijdens het landjuweel 27 juni 1993.*

foto: P. v. Bakel, Eindhoven

GERJES
SMEEDWERK
SIERHEKWERKEN

GERJES GIETIJZEREN
RAMEN B.V.

Berkdijk 13A,
5271 SR St-Michielsgestel
Bedr. terr. Venkant
Tel. 04105 - 13471 Fax 16968

Zend mij informatie over: ☐ sierhekwerken
☐ smeedwerk
☐ gietwerken

Naam: _____
Adres: _____
Postcode: _____
Woonplaats: _____
Telefoon: _____

In gefrankeerde envelop zenden aan bovenstaand adres

VAN DEN BORNE

tentenverhuur

VERHUUR VAN FEESTTENTEN, VLOEREN, PODIA,
GELUIDSINSTALLATIE, VERLICHTING,
TAFELS EN STOELN

Kailakkers 2, 5095 AD Hooge Mierde
Telefoon: 04259-2053 – Telefax: 04259-1374

PAULISSEN

GROND- WATER- EN WEGENBOUW

- Voor alle grondwerkzaamheden
- Verhuur moderne graafmachines
- Bronbemaling
- Sloopwerken en puinrecycling
- Zand- en grinthandel
- Tankservice (ook credit-card), car-wash

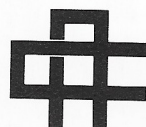
Nieuwkerksedijk 23, 5050 AB Goirle, 013-348484

H ELEKTROTECHNIEK
HOOGENDOORN —
ENERGIE
TEL: 013-345068
GELUID
GOIRLE

van berkel b.v.

loodgieter
installateur

postbus 269, 5050 ag goirle, 013 - 34 24 45

Nol Coopmans Edelsmid

ATELIER VOOR HET LATEN ONTWERPEN EN
VERVAARDIGEN VAN AL UW EXCLUSIEF
HANDVERVAARDIGD GILDEZILVER

GRAVEREN - DRIJVEN - CISELEREN - GIETEN

5632 PG Eindhoven, Kruburg 1a, Tel.: 040 - 418586

PIET SPANJERS

GOUD- EN ZILVERSMID

Heuvel 34, 5492 AD Sint-Oedenrode
Telefoon 04138-73126 Fax 04138-75099

**RESTAURATIE-ATELIER
DE TIENDSCHUUR**

Reeds jaren ervaring met
archief- en textielconservering

Kapelaan Poellplein 1, 5046 GV Tilburg, telefoon 013 - 368355

- Goud en Zilver
- Reparaties
- Veranderingen
- Nieuw werk
- Eigen ontwerp
- Gildewerk
- Graveren

John Bijsterveld
Meester Goudsmid/Edelsmid

Leenderweg 37 Valkenswaard Tel. 04902-42489

DE GILDETROM

Driemaandelijks tijdschrift
Over de Noordbrabantse schuttersgilden
uitgave van de Stichting "De Gildetrom"

Hoofredacteur

J.M. Oomen
Kogelsmortel 6
5632 PV Eindhoven
tel. 040-422869

Redacteurs

Eur. Gem. Hist. Schutt.

M.E.M. v.d. Voort
Valklaan 6
5613 EC Eindhoven
tel. 040-438521

Maasland

J.G.M. Goudsmits
Spreeuwenburgerweg 14
5061 PH Oisterwijk
tel. 04242-17353

Noorbr. Federatie

R. Haase
Wapendragerstraat 40
5641 GT Eindhoven
tel. 040-811527

Kempenland

J.A.M. Govers
Beverlaan 11
5581 EE Waalre
tel. 04904-13842

Kwartier van Oirschot

J.A. Abrahams
Vrijthof 9
5081 CA Hilvarenbeek
tel. 04255-2384

Land van Cuijk

H. Christiaans
Koperwiekstraat 8
5451 XN Mill
tel. 08859-53439

Peelland

P.J.G. Verheyen
Dilmanshof 63
5712 XL Someren
tel. 04937-93618

Baronie en Markiezaat

A.G. Boot
Korte Brugstraat 28
4871 XS Etten-Leur
tel. 01608-13270

Administratie

L.G.J. Huijbers
Dr. de la Courtstraat 71
5421 JG Gemert
tel. 04923-61855

Betalingen

Rabobank Gemert
rek.no.: 13.45.08.874
Stichting De Gildetrom
Girorekening van deze
bank: 839132

Voorwaarden

Abonnementsprijs 1994: collectief abonnement
f 13,00; Particulier abonnement f 18,00
Aanmaningskosten f 5,-
Abonnement dient bij vooruitbetaling te worden
voldaan. Het wordt geacht te worden voortgezet,
tenzij opzegging voor 1 november geschiedt.
Abonnementen kunnen elk moment ingaan.
De redactie houdt zich het recht voor teksten
naar beste weten en in ieders belang te redigeren.

Sluitingsdatum inzenden kopij afl. 4

1 november 1993 (verschijnt: 17 december)

Medewerkers aan dit nummer:

(buiten de redactie) A. v.d. Aalst, W. Fleuren, J. Hakken, W. Vos, E. Reker, Th. Verschuieren, A. v. Baardwijk, J. v. Kuijk, L. Staals, J. Smets, J. Schilders, J. v. Kuringen, L. Simons, T. de Brouwer, H. Manders, J. Berkers, A. v.d. Wiel, J. v.d. Broek, B. v.d. Wiel, A. v. Lith, J. Geelen, J. Kuijpers, H. Eijkemans, A. Wehmeijer, W. v.d. Pasch, F. Vriens, H. Scheepers, L. Huijbers, Th. v.d. Loo, L. Welten, H. v.d. Eikhof, H. v. Hout.

Niets uit deze uitgave mag worden vervoelvoudigd
en/of openbaar gemaakt op welke wijze dan ook
zonder voorafgaande schriftelijke toestemming
van de stichting "De Gildetrom".

Zetwerk en druk: Drukkerij Bek, Veghel.

TER INLEIDING

De eerst-verantwoordelijke voor het Landjuweel te Leur, A. Boot,
laat ons het geestdriftig plannen maken en organiseren voor het
grootse feest meebeleven.

Hoe ontstaat een landjuweel?

Het kan dikwijls gek gaan met ideeën. In een willekeurige nacht in mei 1989 speelde het gilde door mijn hoofd. Het liet me niet meer los. We hadden pas het tien-jarig bestaan gevierd na de heroprichting. Er heerste een zekere passiviteit in ons gilde. Daar moest iets gaan gebeuren! Ik ging de andere dag direct met mijn idee naar onze hoofdmán, Jan van Harssel. Deze is wat betreft organiseren namelijk net zo gek als ik. "Jan jij weet nooit op welk idee, dat ik gekomen ben." Hij hoefde niet lang na te denken. "Dat doen we. We gaan dit onmiddellijk bespreken in de overheid." Als kringsecretaris schreef ik een brief aan de federatie. Als gildeschrijver schreef ik naar de kringsecretaris; alleen maar even de brief aan de andere kant van het bureau leggen. Onze penningmeester keek eerst wat bedenkelijk. "Weten jullie wel wat je op je hals haalt? Dat gaat gigantisch in de papieren lopen." Maar al gauw werd hij door ons aangestoken. De zaak kon naar onze algemene vergadering. Daarin werd niet zonder slag of stoot beslist, maar er werd goed over gediscussieerd. Uiteindelijk hadden we het fiat van de vergadering. Er werden commissies gevormd en namen voor het aanbevelingscomité rolden over tafel. De kringvoorzitter, de heer Van Rijckevorsel, en ik rijden altijd samen naar de federatievergaderingen. Voorzichtig bereidde ik hem voor op onze landjuweelplannen. Ik kan mij zijn reactie nog goed voor de geest halen: verbaasd, verbouwereerd. Maar toen we een paar kilometer verder waren, kwam zijn reactie: "Als er iemand is, die deze grootse klus tot een goed eind weet te brengen, dan zijn jullie het wel." Op zo'n opmerking ben ik nu nog trots. Het federatiebestuur stond positief tegenover onze plannen. De commissies gingen hard aan het werk. We kregen het "overkoepelend orgaan". Dat bestond uit een dagelijks bestuur. De commissies brachten verslag uit aan het overkoepelend orgaan. Dit organiseerde ook het voorprogramma van 30 april tot en met 26 juni 1993: dansen, volkstoneel en sprekers uit binnen- en buitenland. Na een jaar stond het programma op papier, het aanbevelingscomité was er. Klinkende namen stonden op ons nieuwe, landjuweel-briefpapier. De commissaris van de koningin in Noord-Brabant, de heer Houben (ere-deken van ons gilde), nodigde de leden van het overkoepelend orgaan uit, om van gedachten te wisselen over het landjuweel. Hij informeerde naar wat zijn inbreng zou kunnen zijn. Het zal 1990 geweest zijn, toen onze hoofdmán op een lumineus idee kwam: We zouden een soortement gildebos aan moeten leggen. De bedoeling was dat elk deelnemend gilde een boom zou kopen en in ons gildebos plaatsen; een goed verkoopbaar plan. Je brengt een goede zet aan het milieu. Je verrijkt er de plaats en de omgeving mee. Het zou geweldig zijn, als zo iets zou lukken. We hadden een gesprek met het gemeentebestuur. Het college was enthousiast. Een lokatie werd aangewezen. Nou maken een aantal gildebomen natuurlijk nog geen bos, maar met het planten van de eerste twee bomen op 30 april, werd de aanzet gegeven. En de herinnering aan het Landjuweel 1993 zal hiermee levend gehouden worden. Het landjuweel was een hoogstaand gebeuren en promotie voor: het Sint-Hubertusgilde, de gemeente, onze kring en het hele gildewezen in West-Brabant.

A. Boot

Landjuweel herinneringsnummer

Keurig strikje, half achter zijn vendel, wat een ernst. Jonge vendelier op bladzijde 50, maak je aan de hoofdredactie bekend. Wij zorgen dan voor een verrassing. Dit dikkere nummer is mede een herinneringsnummer aan het Landjuweel. Op bladzijde 50 en 51 ziet u daarvan een fotocollage. Nagenoeg alle foto's van het landjuweel Leur zijn gemaakt door J en P van Bakel uit Eindhoven. Waarvoor dank. Voor het komend jaar kunnen we niet onder een kleine prijsverhoging uitkomen. Denk eventueel aan de opzegtermijn. Blijf onze Gildetrom trouw. In december worden de nota's voor 1994 verzonden.

JUWEEL VAN EEN FEEST LEUR 1993

(Van de redactie)

Een fraai verbroederingsfeest in de beste Brabantse gilde-traditie; het landjuweel in Leur op 27 juni. Een vriendelijk zonnetje en een stevige bries, die de vendels strak deed wapperen. Die zondag werd het hoogtepunt van het landjuweel.

Stralende ochtend

Ondanks de gebruikelijke publiciteit bleken 's morgens sommige cafébazen van niets of weinig te weten. Was het dan niet doorgedrongen, dat zich voor hun deuren een zeldzaam gildespektakel zou voltrekken? "Ik weet helemaal van niks", liet een bistrohouder zich ontvallen, toen hij de grote stroom gildelui aan zich voorbij zag trekken, op weg naar het opstelrein. Inmiddels reden tientallen bussen Leur binnen. Sommige gildebroeders vonden het maar niks dat ze al

Sint-Hubertusgilde Leur in landjuweel optocht.

zo'n eind moesten lopen naar het feestterrein en nog door een onvriendelijke parkeerwacht werden gesommeerd om parkeergeld te betalen. Maar gildemannen zijn toch wel wat gewend, zou je denken? De plechtige gildemis in de Sint-Petruskerk, met als hoofdccelebrant Mgr. H. Ernst, was om half tien begonnen, waarna om elf uur de koffietafel voor vijfhonderd gasten klaar stond. Alles was tot in de puntjes verzorgd. Die morgen kwam niemand geestelijk en lichamelijk voedsel te kort. De erewijn werd door het gemeentebestuur van Etten-Leur in het trouwkerkje aangeboden. Bij binnenkomst werd iedereen een glas wijn in de hand gedrukt. Zo verliep, ondanks het grote aantal gasten bij deze ontvangst, alles bijzonder vlot.

Sint-Dionysius Tilburg.

De weg vrijgemaakt H. Kruisgilde Gerwen.

Bonte stoet

Om kwart voor een kon begonnen worden met de optocht door het dorp. Het was een bonte stoet van vendeliers, bazuinblazers, schutters, dansers, tamboers, koningen en koninginnen. Een kleurrijk schouwspel van 118 gilden trok aan het publiek voorbij. In de Lange en de Korte Brugstraat, stond behoorlijk wat publiek, zeker op de kruispunten. Toch kon de belangstelling niet overweldigend genoemd worden. Maar het weer werkte op grandioze manier mee. Inmiddels waren een veertigtal ambassadeurs op uitnodiging van de provincie naar het feest van het jubilerende Sint-Hubertusgilde gekomen. Zoïets "gebeurt" als je eigen ere-deken F. Houben heet, oud-burgemeester van Etten-Leur en nu commissaris van de koningin in Noord-Brabant is. Ze werden verwelkomd in het trouwkerkje. Een beetje verbaasd keken de leden van het corps diplomatique om zich heen toen ze dwars over het terrein - tussen tenten, publiek en schutsbomen door - naar de tribune werden geleid. Die bleek wat klein bemeten en stond wat in de diepte van het evenemententerrein. Allerlei niets vermoedende, welgemutste mensen, hadden er ereplaatsen weten te veroveren. Ze hadden er eigenlijk niet mogen zitten. "Improviseren is een uitdaging", zei een gildebroeder. Er werd wat ingeschikt, met stoelen gesjouwd, vriendelijk gelachen en alles kwam keurig op z'n pootjes terecht. En die veertig ambassadeurs kwamen ogen te kort. Dagblad De Stem noteerde enkele diplomatieke uitspraken: "Zo'n kleurrijk schouwspel heb ik nog nooit gezien", zei de Nigeriaanse ambassadeur Ibrahim M. Bindawa. "Nooit geweten dat Nederland zo een rijke traditie heeft." "Prachtig", vond ook de Koreaanse ambassadeur In Jo Lim. "Zeker weet ik waar het over gaat: de gilden". Het zou het grootste landjuweel worden,

ooit in Nederland gehouden, lieten de organisatoren trots weten. Het Oirschotse landjuweel in 1980 telde 117 gilden, uitsluitend uit Noord-Brabant. Nu was de stoet aangevuld met enkele Belgische en Franse gilden. Hoe het ook zij, duizenden gildebreeders en -zusters vormden een kleurig lint door Leur.

Gildenschouw

Op hun voordeligst presenteerden ze zich voor de tribune, waar ze jammer genoeg een beetje ver vanaf moesten lopen. De schouw werd staande afgenomen door kringvoorzitter H. van Rijckevorsel, federatievoorzitter E. van Bouwdijk Bastiaanse en burgemeester M. van de Ven. Aan de optocht leek geen einde te komen. Drie kwartier over tijd kon met het opstellen voor de massale opmars begonnen worden. Hoe haal je dan zo vlug die duizenden gildebreeders uit alle hoeken en gaten van het feestterrein; weg van de hamburger, weg van het zo verdiende glas? Zet een stel stevige tamboers achteraan op het terrein op een rij. Laat ze lang, hard en doordringend roffelen en "pannekoeken": "Verzamelen, verzamelen, verzamelen." En die anderen nemen dan hun voorlopig laatste slok, werken hun burger naar binnen en volgen die oproep. Als bij toverslag formeerde zich spontaan een opgewekte linie van gildemannen, bereid tot de aanval. Heel het terrein dreunde. Het publiek week achteruit. Een kleurrijk, overweldigend, klankvol schouwspel ontrolde zich. Licht en wind speelden met de vendels. "Ik ben al zesentwintig jaar bij de guld, maar zo mooi heb ik het nog nooit gezien." Had hij gelijk? En de hoge gasten genoten van dit alles. Ze hadden tijdens de optocht met spontane vrolijkheid het enigszins onbeholpen commentaar in het Engels voor lief genomen. Jammer was wel dat niemand iets gehoord heeft van de toespraken. De geluidsinstallatie was veel te zwak en dan duren lange toespraken extra lang. Om kwart over vier konden de wedstrijden weer beginnen.

Was ie raak Veghelse gildebroaders?

Verzorgd en stemmingsvol terrein

's Morgens was namelijk ook al een deel afgewikkeld. De terreinen lagen er schitterend bij. De schuttsbomen waren perfect verzorgd. In streng gelid stonden ze de schutters op te wachten. Aan zo iets ziet een ingewijde dat de organisatoren dag en nacht in de weer zijn geweest. Ook de feesttent was een visitekaartje, mede door de spontane medewerking van verschillende gilden, die oude vendels uitleenden. Ongeveer 180 medewerkers zetten zich geweldig in, waaronder veel leden van Leurse verenigingen. Een cameraploeg legde alles vast. Leden van de Etten-Leurse fotoclub zwierven over het

De boog was wél gespannen.

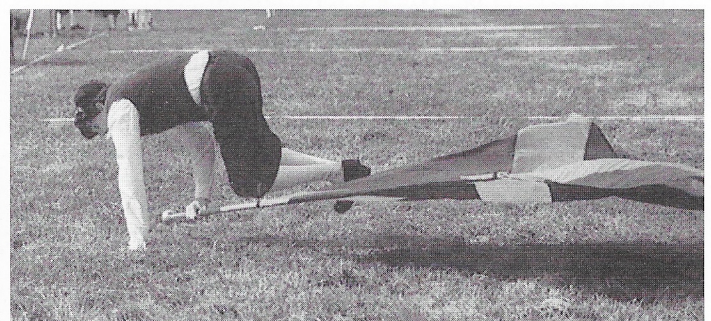
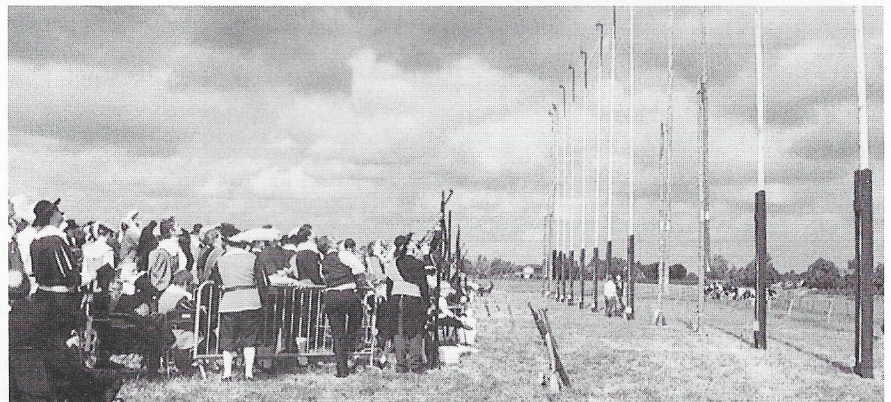
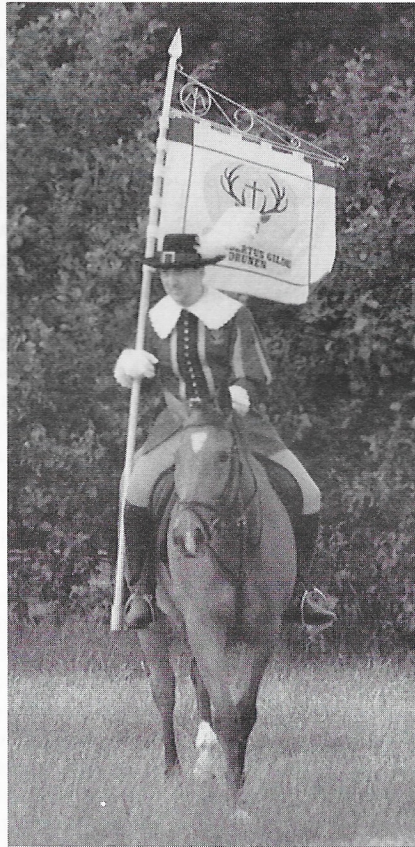
hele terrein, op zoek naar fraaie momenten en karakteristieke koppen. Ook de etenswaren werden hygiënisch verzorgd en goed gekocht. Stralend liet de Vietnamese zien, dat haar loempia's uitverkocht waren. "Het is wel duur", hoorde je broeders en zusters mopperen. In een aparte tent werd de tentoonstelling gehouden; warm en te krap. Maar goed bezocht. Negentig procent van de deelnemers was hier aanwezig.

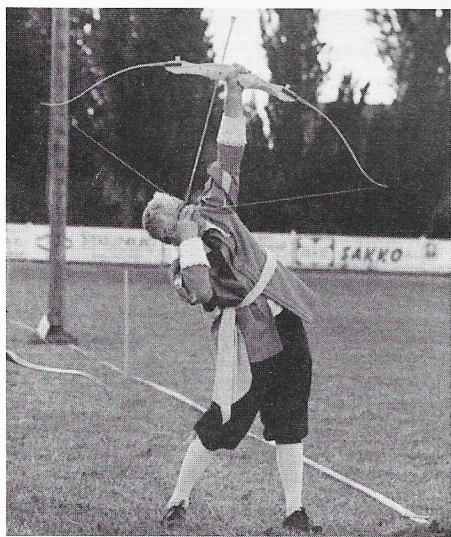
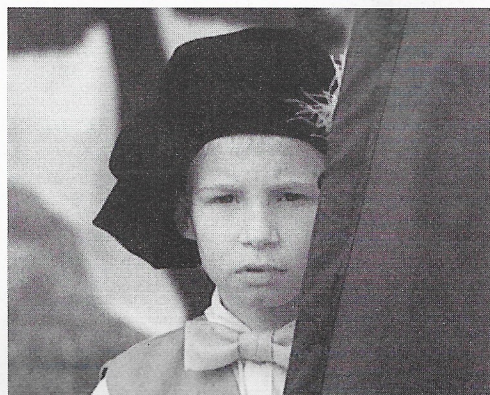
Alles liep gesmeerd. Het resultaat was er naar: tevreden gilden, vrolijke bezoekers, uitgelaten reacties en voldane juryleden. Wat wil je nog meer? De federatiesecretaris, die het anders altijd zo druk heeft, zat lui achterover tussen zijn gildebroaders in de feesttent: "Hier geniet ik nou zo van, hè!" Het orkest deed dan ook zijn best en zorgde voor de stemming. Om acht uur waren de wedstrijden afgelopen. Inmiddels werd begonnen met het uitreiken van de herinneringsschilden, later gevolgd door de wedstrijdsschilden.

Herinnering

En wat blijft uiteindelijk in de herinnering van dit landjuweel in Leur? Dat zal voor iedereen verschillend zijn. Bijvoorbeeld de haag van kleerkasten in colbertjes met spiedende ogen achter zonnebrillen? Of dat het toch een echt volksfeest was? Dat je bij de ingang de geur van coniferengroen tegemoet kwam? Dat alles overzichtelijk was en er een duidelijke plattegrond hing? En dat de weergoden meegewerkt hebben, zo dat niemand van het schijnbaar rommelige gildevolk dit grootse feest had willen missen. Dat geldt zeker voor het gilde Salvator Mundi uit Oeffelt. Zij wonnen samen de ere-prijs. Alle uitslagen zullen in een boekje worden opgenomen. Aan de jeugd-vendeliërs en -tamboers zal nog een oorkonde gestuurd worden.

Iedereen zal zo zijn herinneringen houden aan dit Landjuweel Leur 1993. Zo ook die ene gildebroaders. Hij stond een beetje achteraf. In zijn eentje. Handen op de rug. "Dat is toch prachtig. Al die kleuren, jazeke. Ik sta te genieten." ■

SCHILDERIJ EN ALTAAR ST. ANTONIUS ABT LIEMPDE

Liempdse gilden

In de vijftiende eeuw telde Liempde meerdere broederschappen. Vanouds waren er drie gilden: het Sint-Catharina-, het Sint-Barbara- en het Sint-Antoniusgilde. Na wisselende periodes van bloei en verval, knaagde de tijd uiteindelijk in de negentiende eeuw aan het gildeleven. Op 23 mei 1864 trof een grote brand Liempde. Die deed pastorie, schuurkerk en dertien huizen in vlammen opgaan. Zilver en attributen van de gilden, die in pastorie en kerktoren bewaard werden, gingen verloren. Die verliezen kwamen zó hard aan dat de gilden insliepen. In 1986 werd het gilde van St. Antonius heropgericht. Een "jong" gilde dat zich volgens eigen zeggen: "door onderlinge broederschap wil inzetten voor kerk en gemeenschap en getuigen wil van waardering voor het eigen verleden." Het gilde streefde naar het bezit van een eigen altaar, een bid- en offerplaats, rondom St. Antonius. Zoals vroeger veel gilden in hun kerk hadden. Deze wens werd begin dit jaar gerealiseerd.

Schilderij en altaar Liempde.

Enkele gegevens

Het schilderij (162 x 103 cm) werd ontworpen en in olieverf op linnen uitgevoerd door Hendrik de Laat (1932) uit Den Bosch. Op de vergulde baklijst staat geschilderd: "Sanctus Antonius Abbas Collegii Liempdensis Patronus" (= Heilige Antonius Abt, patroon van het Liempdse gilde) het altaarblad met ondersteuning en de omlijsting van het schilderij werden gemaakt door de Liempdse gildebroeder Kees van de Boomen.

"Zo gij volmaakt wil zijn: verkoop wat ge bezit"

Op het schilderij is St. Antonius als kluizenaar geschilderd. Een wijze, grijs bebaarde man, ernstig en vriendelijk tegelijkertijd. Hij is gekleed in een bruine pij, gevoerd met kamelehaars, waarover een zwarte schoudermantel met kap en

scapulier hangt. Op zijn borst en om zijn middel draagt hij een leren riem, waaraan een bergkristallen gebedssnoer met verguld kruis. Hij draagt een rijk versierd romaans evangelieboek (als stichter van het eerste monnikenklooster) en steunt op een stok met kruk (= Antoniuskruis) waaraan een belletje hangt (= bedelbel van de Antonianen).

Landschap en geschiedenis Liempde

In het landschap achter St. Antonius heeft de schilder de relatie met Liempde uitgebeeld: de Dommel met watermolen, de duiventoren, de St.-Janskerk, boerderijen en populieren, een landschap met gras en rijpende rogge, waarin het zieke verwekkende slofhak (veroorzaakte miltvuur) groeit, met vee dat graast (varken, geit, stier en schapen) en zich beschermd weet door St. Antonius. Ook staan er op afgebeeld: een stille landweg naar de kapelput, een gestorven boom (speelbal van de klompenmakers), de brandende schuurkerk onder een regen van vonken, terwijl pastoor en kapelaan proberen de heilige vaten in veiligheid te brengen en toegesnelde bewoners met haken de brandende daken neerhalen.

Twee andere gildepatronen

Tussen de wolken in een hemelse gloed troont bovenaan Christus Koning met naast zich St. Barbara en St. Catharina. De gesluierte, met een juweel gesierde St. Barbara, is gekleed in een blauwe met hermelijn gevoerde mantel. Zij draagt het traditionele torentje. St. Catharina, in een groene mantel en getooid met een diadeem, steunt op een wiel en leest uit een boek.

Hij werd dag en nacht belaagd

Mensen, dieren en monsterachtige figuren symboliseren de zeven hoofdzonden, die aangegeven worden door het duivels-teken: schildpad met slak (=traagheid), ekster op geldzak (=hebzucht), everzwijn (=drift en boosheid), duivel als vismonster (=vraatzucht), havik met duif (= onrechtvaardigheid), naakte vrouw (onkuisheid), vanuit de hoogte een kleurige ijsvogel (=trots en ijdelheid).

Gevaren en verleidingen van onze tijd

Terwijl een vrouw - zich van geen kwaad bewust - aan het sprokkelen is, spelen zich in de vervuilde Dommel en op de onvruchtbare oeverwal, allerlei onmenswaardige tafereelen af: omgekeerd kruisbeeld en omgevallen kelk (waarvan de wijn opgedronken wordt door een pad), nonchalant neergelegd kelkschaaltje, zwart-wit gedekte tafel (= persiflage op altaardwaal) verwijzen naar een duivelse mis (= valsheid, bedrog en misbruik). Op de tafel liggen instrumenten en middelen, die tot verslaving voeren. (drugs-, alcohol- en gokverslaving). Een man (met sik, hoorns, spitse oren) gehuld in een witte jas vult een spuit voor een op een bank liggende figuur (symbool voor euthanasie), terwijl een menselijke vrucht in het Dommelwater drijft, verwijzend naar de niet spontane abortus. Een met olie besmeurde roodhalsfuut in het water, een stervende zeehond, een lantaarnmonstervis, die het drinkwater in het kannetje van St. Antonius en zijn voedsel vergiftigt, verwijzen naar de milieuvervuiling. Mosselschelpen, een bloemkelk met druiven en bessen, aardbeien en kersen, die in de Dommel drijven prikkelen de wellust, terwijl een giftige paddestoel, de satansboleet, op de onvruchtbaar geworden, mossige grond niets goeds doet vermoeden.

Steun van velen

Het schilderstuk en het altaar zijn gerealiseerd door de steun van de stichting Kinderen van de Velden, Stichting de Boerenmert, gemeente Liempde, Anjerfonds Noord-Brabant, vele particuliere Liempdenaren en de inzet van de gildebroeders bij de ansichtkaarten-actie 1992. De onthulling en inzegening vonden plaats in de kerk van St. Jan Onthoofding op zaterdagavond 16 januari 1993 door pastoor J. van Adrichem.

NOU ZIJN DE MENSEN ALLEMAAL KOMEN KIJKEN

*Het vendelen beschreven
door Antoon Coolen*

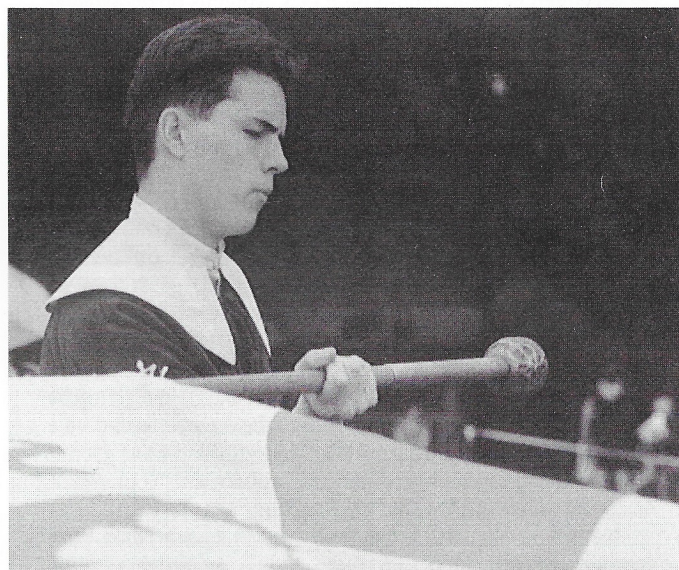
Antoon Coolen (1897-1961) behoorde tot de meest gelezen Brabantse schrijvers van voor en na de tweede wereldoorlog. In zijn boek *Peerke dat Manneke* verhaalt hij de wederwaardigheden van Peerke den Haas. Op fijnzinnige wijze beschrijft hij het vendelen tijdens de kermis, toen er koning geschoten was.

Nou is het kermis, dat is niet veel bijzonders, een koekkraam en een kraam van galanterieën waar ge speeldingen voor de kinder kant kopen. En een grote schreeuwende drukte in de stampvolle herbergen, waar de rook uitslaat, als de deur wordt opengedaan. De schutterij van Sint Sebastiaan heeft 's morgens de mis gehad, nadien hebben ze den vogel geschoten. Tinuske Klot is koning geworden, hij draagt zo parmantig het zilver op zijn borst en zijn rug, het roodfluwelen vest met de vele schilden en de zilveren vogel, en de pluim op zijnen hoed danst van vreugde. De schutterij Sint Sebastiaan gaat de herbergen langs om te vendelen en er eene te vatten. Ze komen in de Zwaan. Hoort ge dit geluid, die sombere regen van doffe, rombommende slagen op de schutterstrom. En het vendel wordt gezwaaid. Dat doet daarbuiten de lange pottenbakker. Nou zijn de mensen allemaal komen kijken, zij staan in een grote kring, daar is de ruimte als een vlakte binnen gelegen, de mensen kijken in stille aandacht toe. De schut heeft een schoon vendel. Een grote vlag, groen als de zee, en met franje in allerlei kleuren. Midden erop staat Sebastiaan, jong en gezond in zijn bloot lijf met de ronde vrouwelijke heupen, en doorboord van vele pijlen, waar het bloed dik onder gedruppeld komt. De vlag is met linten geknoopt aan een lange stok met een grote, platte matvergulde ronde schijfknop aan het eind waar de pottenbakker hem vast heeft. De lange pottenbakker zwaait zijn vlag. Sint Sebastiaan verdwijnt in de wapperingen, maar dan staat in haar rondvlucht de hele groene vlag vol uitgespannen en Sint Sebastiaan maakt zijn grote, donkere rondvluchten, liggend of rechtstandig rijzend en weer neerdalend. De pottenbakker, met over d'n schouder de rode sjerp, die onder de arm bijeen is gebonden in de zij, hij draait met zijne ene hand de stok dicht bij de knop, boven het hoofd, wipt hem om met lenige pols en vangt hem weer in zijn stevige vuist. De vlag, groen en bewegelijk als de zee, luid als de wind, rent doervlogen door de lucht over het gerombom der doffe tromslagen. Maar nu draait de knop van de stok rondom de hals van die lange man en van achter in de nek, de pottenbakker staat er diep gebukt bij. Hij doet zijn werk met kracht, ge hoort de wrijving van het gladde hout in die sterke hand. Dan draait de stok, waaraan de vlag, wapperend onstuimig en luid roefelend rondrent, rondom zijn middel, rondom zijn beide benen tegelijk, om een been afzonderlijk, waarbij hij het andere tilt en in tot stand gekomen vaart voorover geschoten staat. De vlag gaat rakelings langs de grond en doet het zand opstuiven. Ge moet die man zien, nu tilt hij de stok van zijn vendel op de voorvoet en danst een wippend rondeke op één been, terwijl hij hoogmoedig de armen gekruist houdt voor de borst. Dan is er weer wat anders, als de lange pottenbakker, zonder zich te generen, op de grond gaat liggen, een spil van kracht en van spieren voor deze schone, wapperende wenteling met het luide, draverende geklapper. De gespierde grijphanden pakken de stok, keren hem, draaien hem, zwaaien hem. Naar de tamboer kijkt niemand. Dat geroffel, traag en dof, dreunt en broemt de oren vol van die allen, die naar de vendelzwaaijer kijken.

Die tamboer, Ciske de Praal is dat, de man van wijlen Trui de Praal, die zo genoemd werd, omdat zij het zo hoog in d'n kop had. Ciske naast haar was nederig genoeg en is nederig gebleven gelijk hij was, omdat het geen zin heeft zich te verheffen. Hij staat al trommend in aandacht naar het vendelen te kijken. Hij is door zijn aandacht verstrooid.

Hij tromt traag en triest, wisselt van tempo, slaat ook met de stokken op de tromrand, naar het gebruik. Als het eindigen gaat wikkelt de lange pottenbakker al vendelend de vlag om de stok, gelijk een gordijn op zijn katrol. Als het vendel onder de gebonden roffel van de trom helemaal opgerold is, plaatst de pottenbakker de vendelstok parmantig aan d'n voet, en, de hakken tegen een, het hoofd recht en fier, maakt hij een saluut gelijk een officier. Ciske de Praal houdt op met trommen.

Bravo voor de vendelzwaaijer en voor de schut! Ze gaan langzaam naar binnen in de Zwaan. Jan den Trouwer trakteert ze met een glas. De commandant vermaant, dat ze het kalm aan moeten doen. Zij vermanen zichzelf al heel d'n dag met deze waarschuwing, waarin zij hun goed en nobel voornemen versterken. Ze praten daar broederlijk over met elkander en slaan elkander op de schouder. ■

Antoon Coolen

Verschenen in: Antoon Coolen, Peerke den Haas, eerder verschenen als Peerke dat Manneke, Amsterdam, Bigot en Van Rossum, 1935.

VISIE, SAMENWERKING EN EIGENHEID

Tijdens een bijeenkomst van de Europese Gemeenschap van Schuttersgilden in Medebach (Duitsland) gaf Graaf 't Kint de Roodenbeke -de nieuwe E.G.S. president- zijn visie op het werk voor het Europese schuttersgildewezen.

"Ik wens deze eerste toespraak als nieuwe president van de E.G.S. te beginnen met mijn dank uit te spreken aan de vertegenwoordigers van de verschillende regio's in de E.G.S., die mij hun vertrouwen hebben geschonken. Het verheugt mij bijzonder dat ik vandaag met u kennis heb kunnen maken. Ik acht het ook tot mijn plicht mijn voorganger, de heer Kurt Ortmann, mijn groeten over te brengen en wil hem mede delen dat ik gevoelig ben voor het sociaal engagement in het schutterswezen en dat ik op de door hem ingeslagen weg zal verder gaan.

Schuttersvrienden, 1993 moet voor de E.G.S. een belangrijk jaar worden. Met ons allen gaan wij in de komende maanden een nieuw en krachtig funktionerend beleid uitwerken. Ik heb met veel aandacht de doelstellingen van de E.G.S. gelezen en bestudeerd. Ze zijn klaar en duidelijk, omdat zij gebaseerd zijn op broederschap, dienstbaarheid en trouw, begrippen die toch van oudsher ten grondslag liggen aan het fenomeen van de gilden en de schuttersgilden. Het zijn begrippen, die tegelijk en vooral als waarden ervaren worden in het menselijk leven van elke dag. Waarden die in de historie van onze Europese volken beschouwd worden als idealen, geënt als zij zijn op het Christendom.

Als nieuwe president van de E.G.S. ben ik er diep van overtuigd dat wij in het Europa van morgen een waardevolle taak te vervullen hebben, omdat de E.G.S., volgens onze doelstellingen, wil meebouwen aan het verwezenlijken van een vrij christelijk Europa, waar saamhorigheid, solidariteit en tradities eigen zijn aan de volksgemeenschappen. In het algemeen beleid van de E.G.S., dat wij met u allen gaan voeren, zullen wij ook onze aandacht besteden aan de volksculturele aspecten van een verenigd Europa, omdat wij de schutterstradities, zeden en volksgebruiken van onze aangesloten schuttersgilden willen behouden en beschermend steunen, met inachtnaam van de zelfstandigheid en het specifiek karakter van ieder aangesloten lid. Samen zullen wij de geest van de Europese kameraadschap en broederschap opwekken, opdat er een blijvende, volkerenverbindende vriendschap zal ontstaan.

De E.G.S. moet zich naar buiten profileren als een eigentijdse schuttersgemeenschap, een dynamische gemeenschap, die ons aanzet om fervente verdedigers te zijn van haar grondbeginselen. Deze beklemtonen toch uw devies: "Voor outer, heerd en troon.", "Für Glaube, Sitte und Heimat" en "Treue zum Vaterglaube, Treue zu Volk und Heimat, Treue zum Schützenbrauch." Dit zijn toch de basiswaarden van de christelijke samenleving, het gemeenschappelijk vaderland van kerk en gezin, erkend als hoeksteen van een gelukkige gemeenschap.

In de vele gesprekken, die ik reeds heb gehad met leden van het presidium, heb ik gedistilleerd dat uw schuttersgilden veelvuldige inspanningen doen op sociaal, kerkelijk en cultureel gebied. Op deze weg moeten wij verder gaan en ik hoop dat u dit onder mijn leiding in een geest van solidariteit, saamhorigheid en vriendschap verder zult doen. Doe het ook met geestdrift. De E.G.S. van morgen zal verder evolueren in een Europa en een wereld, die voortdurend veranderen. Heeft de razendsnelle evolutie in ons huidig maatschappelijk leven met zijn spits technologie de wereld geen ander aanzicht gegeven? Toch zal de E.G.S. uitgroeien tot datgeen wat zij er zelf van

maakt. Ik mag toch hopen dat u van mij vandaag, als nieuwe president van de E.G.S. geen beleidsverklaring zult verwachten. Ik wil u nochtans mededelen dat ik zeker geen representatieve president zal zijn, maar een president die uw voorman zal zijn en die tussen u zal staan. Kortom, ik zal een president voor iedereen in de E.G.S. zijn.

Ik maak mij sterk, na deze kennismaking -hier in de Medebach- dat ik samen met u allen de E.G.S. zal kunnen uitbouwen tot een eigentijdse goed funktionerende schuttersgemeenschap met respect en waardering voor het verleden en vertrouwen in de toekomst. Een organisatie die geen vooropgesteld jaarprogramma heeft, geen uitgestippelde richtlijnen, kan geen toekomst hebben. Daarom zal ik met de medewerking van de leden van het dagelijks bestuur en eventuele commissies ad hoc, een beleidsverklaring voor de komende jaren opstellen, die ik binnen de korst mogelijke tijd aan de algemene vergadering zal voorleggen ter aanpassing en goedkeuring. We moeten bij deze vernieuwde start van de E.G.S. de toekomst naar de eenentwintigste eeuw tegemoet gaan volgens bepaalde basiselementen: Het instandhouden en beschermen van onze tradities en gebruiken, onze sociale instelling, onze religieuze opdracht, onze volksculturele schuttersactiviteiten, onze milieu-vriendelijke verantwoordelijkheden, opvolging van de Europese evolutie inzake cultuur, het sportieve element. Visie, samenwerking en eigenheid zijn nodig om de uitdagingen van de eenentwintigste eeuw aan te kunnen. Komen de Europese milieu-richtlijnen niet op ons af? Visie is nodig om de juiste beslissingen te nemen. Enkel door samenwerking in een geest van schutsbroederschap kunnen wij onze voorgenomen aanpak slagkracht geven.

We moeten in de E.G.S. precies weten waar wij naartoe willen. Maatregelen zullen alleen doeltreffend zijn, als ze gebaseerd zijn op een toekomstvisie, die rekening houdt met de samenhang tussen de problemen, die wij momenteel moeten bestrijden in het schutterswezen. Visie vereist ook inzicht en een planmatige aanpak. Maar visie is niet voldoende. Daadwerkelijke veranderingen en oplossingen zijn alleen mogelijk door de inzet van u allen. En daar reken ik ten volle op." ■

KOMT ER SCHOT IN HET LOOD?

(Van de redactie)

Via bemiddeling door de commissarissen der koningin van de provincies Gelderland en Noord-Brabant en de gouverneur van de provincie Limburg, aangesterkt door vragen in de Tweede Kamer heeft er op 27 juli in Den Bosch uiteindelijk toch een eerste overlegvergadering plaats gehad tussen vertegenwoordigers van: de Noordbrabantse en de Gelderse gildenfederaties, de Oud-Limburgse schuttersfederatie, het directoraat-generaal milieubeheer van het ministerie VROM, de provinciale inspectie volksgezondheid, het ministerie van defensie en de vereniging van Nederlandse gemeenten. Het was een constructieve inventariserende bijeenkomst, waarbij alle partijen hun standpunt naar voren konden brengen.

De schutters(gilden)federaties zijn zich ervan bewust dat het lood dat tengevolge van hun schietactiviteiten in het milieu wordt gebracht tot een aanvaardbaar minimum dient te worden teruggebracht. Hierbij dienen terreinomstandigheden, schietmethode tegen vrije lucht, schietfrequentie en schietintensiteit mee te worden betrokken in de prioriteit en de aard van hiervoor te nemen maatregelen per schietterrein. Als fundament hiervoor worden drie acties naar voren gebracht: het toepassen van een kogelvanger, het rapen van

kogels en het gebruik van alternatieve munitie. Het beoogde doel zou met elk van deze alternatieven, enkelvoudig of in combinatie, bereikt moeten kunnen worden.

Zo zou gedacht kunnen worden aan een betaalbare kogelvanger die niet te veel afbreuk doet aan het schieten tegen de lucht als achtergrond, in combinatie met het rapen van kogels. Teneinde het rendement van dit rapen te verhogen zou minder destruktieve munitie gebruikt kunnen worden waarvan de kogels bij treffen niet verschillen en zou een harde ondergrond rond de schutsbomen kunnen worden aangebracht. Het merendeel der treffende kogels zal naar huidige verwachting binnen een raapbare afstand rond de boom vallen.

Kogelvangers mogen bovendien niet te veel afbreuk doen aan het landschappelijk schoon, dit op verzoek van de commissaris der koningin mr. F.J.M. Houben in een brief aan de NBFS. Teneinde al deze aspecten naar boven te halen, te inventariseren en met voorstellen te komen is overeengekomen dat het ministerie VROM op haar kosten aan een onafhankelijk onderzoeksbureau daartoe opdracht geeft. Een begeleidingsgroep, waarin tevens specialisten uit de gilden en schutterijen, zal ten nauwste worden betrokken in voordracht van een onderzoeksbureau, de formulering van de opdracht aan het bureau en bij het onderzoek zelf. In het plan is opgenomen dat er enkele schietterreinen worden aangezocht als proefobject; we verzoeken u hieraan uw medewerking niet te ontfagen. Dit vooronderzoek zal naar verwachting een half jaar duren. We zullen u van de resultaten op de hoogte houden. Zo hebt u in diverse dagbladen reeds een artikel kunnen lezen, een goed interview van onze federatievoorzitter over de vorderingen, afgenomen door gildebroeder-verslaggever Wim van Exel. Zo lijkt er dan toch (een hopelijk goed) schot te komen in deze zaak die de gildebroeders zo na aan het hart ligt. ■

FEDERATIE-NIEUWS

Leidraad in Vlaams conventielabyrint

Voor de doorsnee gildebroeder is het vaak voldoende dat hij zijn plaats in het eigen gilde kent, laat staan dat hij zich iets gelegen laat aan het samenwerkingsverband met andere gilden en "hogerop" in de structuur, aan het functioneren in de distrikten, de kringen en in de federatie. Om nog maar te zwijgen van de Europese interrelatie.

Gelukkig is het merendeel der gilden er op gebrand, het gezichtsveld te verbreden door nauwere banden aan te gaan met gilden uit de kringen van de Noordbrabantse federatie en zelfs met gilden uit andere, veelal Vlaamse, federaties.

Kontakten in eigen federatie geven geen problemen, daar men via bijvoorbeeld kringvergaderingen, gildefeesten, De Gildetrom, hoofdliedendag, op de hoogte is van wat er zich afspeelt en men zich richt naar de geldende regels.

In interfederatief verband is de informatievoorziening helaas minder goed zodat "ontsporingen" voor de hand liggen en in het verleden ook zijn opgetreden. Zo is dit jaar nog op een kringdag een Vlaams gilde uitgenodigd, waarvan bij het organiserend gilde niet bekend was dat het in de eigen federatie was geschorst en dat het derhalve volgens interfederatieve afspraken niet gewenst was dit gilde uit te nodigen. Het trieste is dat ook in dit geval de schorsing is voortgevloeid uit scheuring in het gilde; maar dat is een ander labyrint. Met de Vlaamse gildenfederaties onderhoudt de NBFS goede betrekkingen, die het bestuur niet graag verstoord ziet door onbekendheid met afspraken of anderszins.

In het (overwegend) Vlaamse taalgebied onderkennen we drie gildenfederaties waarmee zowel op gildenivo als op federatief

nivo goede kontakten zijn. Dit zijn met name de Hoge Gilde-raad der Kempen vzw., de Hoge Gilderaad van Brabant vzw, en de Conventie der Schutsgilden vzw. Helaas worden deze gildenfederaties in onze contreien nog steeds gekarakteriseerd als respectievelijk "de federatie van drs. Van Autenboer", "de federatie van André van Rompuy" en "de federatie van Marc de Schrijver". Een organisatie moet niet geïdentificeerd worden met een persoon, maar naar buiten treden via het bestuur en de leden. Dat deze naamsgekoppeldheid tot ongewenste zaken kan leiden blijkt uit de huidige perikelen in de Conventie der Schutsgilden. Het conventiebestuur heeft het bestuur van de NBFS verzocht de Noordbrabantse gilden hierover nadere informatie te verschaffen, zodat de gilde- en kringoverheden zich hiernaar zullen kunnen richten.

De Conventie der Schutsgilden is een overkoepeling van de volgende organen: de gildekring Antwerpse Conventiegilden, de gildekring Graafschap Vlaanderen, de gildekring Oud-Brabant en de kanselarij van De Orde van de Papegay.

Het bestuur wordt gevormd door: federatievoorzitter Octaaf Geenens, griffier Guido Meulemans, thesaurier Luc de Clerck, kringvoorzitter Jan van Esbroeck, kringvoorzitter Bertrand Nolf, kringvoorzitter René Ringoir, gildekapelaan pater Karel de Wilde, afgevaardigde van de Orde van de Papegay Jan Neeus, opperdeken kruisboog Piet Janssens, opperdeken handboog Chris van Esbroeck, opperdeken colveniers Alfons van Gael en de opperdeken van de patrimoniumgilden (vacant).

Tot 9 mei 1992 bekleedde Marc de Schrijver de bestuursfunctie van secretaris-generaal en hieruit voortvloeiend de functie van kanselier van de Orde van de Papegay. In de algemene vergadering van de conventie op 9 mei 1992 is Marc de Schrijver, vergezeld van een gerechtelijke procedure, niet herkozen als bestuurslid. De leden van de conventie zegden hiermede het vertrouwen in zijn beleid op.

Tevens werd secretaris Robert Wuyts, als geestverwant en na schorsing, op 27 maart 1993 ontheven van zijn bestuurlijke functies.

Vele Noordbrabantse gilden kennen Marc de Schrijver reeds van vóór 1992, zijn niet of onvoldoende op de hoogte van de veranderde situatie en zouden hem derhalve nog steeds kunnen zien als de vertegenwoordiger van de conventie en in die misvatting ten aanzien hiervan incorrecte kontakten met hem kunnen onderhouden. Marc de Schrijver presenteert zich bovendien soms als "voormalig secretaris-generaal van de conventie". Dit is het huidige conventiebestuur een doorn in het oog, daar het een loze kreet is en misleidend. Met deze uittreding uit het conventiebestuur vervielen alle functies die Marc uit hoofde van zijn bestuursfunctie bekleedde, zoals die van het kanselierschap van de Orde van de Papegay en die van vertegenwoordiger van de conventie in de E.G.S.

Marc de Schrijver had zich echter zo vereenzelvigd met de Orde van de Papegay, dat hij, nu hij er geen zeggenschap meer in had, een orgaan in het leven riep met de (gerechtelijk aangevochten) verwarrende naam De Nobele Orde van de Papegay en hiermede de boer op ging. Vele gildebroeders zijn inmiddels door hem benaderd teneinde zich een onderscheiding in deze orde te verwerven. Tot overmaat van ramp zijn de eretekens van hetzelfde ontwerp als die van de Orde van de Papegay. De verwarring is nu compleet. Het lijkt derhalve eerder een "valse" orde dan een "nobile" orde.

Gildebroeders u zij hierbij gewaarschuwd, dat deze Nobele Orde niet wordt gedragen door welke gilde-organisatie dan ook maar slechts een aktie is van Marc de Schrijver en enkele geestverwanten. Laat u niet misleiden door de welluidende titels die genoemd worden maar onderken dit alles als "gebakken lucht".

Ten overvloede wijst het federatiebestuur de gilde-overheden er op, dat het de aanwezigheid van Marc de Schrijver op Noordbrabantse gildefeesten niet op prijs stelt. Hopelijk bent u met deze informatie uit dit Vlaams labyrint geraakt of kunt u voorkomen dat u er in verzeild raakt. ■

NIEUWS UIT DE KRINGEN

Kwartier van Oirschot

Gilde Sancta Barbara Oirschot

Tijdens het gehouden Liefdadigheidsfeest op 13 juni 1993 werd een grote loterij gehouden. Bij de trekking zijn op de volgende loten prijzen gevallen: 0051 - 0108 - 0546 - 0675 - 1124 - 1128 - 1155 - 1156 - 1275 - 1597 - 1698 - 2276 - 2853 - 2883 - 2898 - 3202 - 3252 - 3275 - 3323 - 3325 - 3384 - 3385 - 3550 - 3577.

Prijzen kunnen worden afgehaald onder overlegging van het winnend lot bij: Kapsalon P. Bogmans, Koestraat 7, Oirschot, tel.nr.: 04997 - 71409.

Taaie koningsvogel breekt schutters op

Om vijf voor vier lichtte Janus Bressers zaterdagmiddag 22 mei een vleugel van de houten koningsvogel. Op de schietwei aan de Smaldersestraat was hij, met vier van zijn lotgenoten, toen al bijna twee uur op jacht naar de koningstitel van het gilde St. Antonius Abt in Liempde. En het zou nog bijna drie uur duren voor de top helemaal kaal was geschoten. Toen kon geconstateerd worden dat iedere schutter 117 keer de boog had moeten spannen. De vijf schutters registreerden 585 schoten, waarvan tien missers. Jan van de Sande, de maker van de vogel, had stickem schik. Bij de moedeloos wordende kandidaten en het publiek kwam de vraag bovendrijven of Van de Sande het beestje had verzwaard. "Het is puur uit hout gemaakt, er zit alleen een plankske dwars onderdûr, anders zou ie meteen af kunnen splijten." Zo ontzenuwde Van de Sande de stoutste vermoedens. Het was vermaken om naar de reacties te luisteren: "Links van de spil wordt ie 'n bietje pluizig." "Hij begint te knikken op de borst, nou gaat ie vûrover en zonne kop valt er zo af", klonk het uit een andere hoek. Maar hoe men ook keek of hoe men ook dacht, de titelkandidaten moesten hun bogen blijven spannen. Pas om kwart over zeven gaf de vogel zich gewonnen. Het programma liep een behoorlijke deuk op. De pastoor zat al in de kerk en de burgemeester had op het gemeentehuis al twee uur eerder naar zijn gasten uitgekeken. Niettemin kreeg het ritueel rond de nieuwe koning op volwaardige wijze zijn beslag, Janus Bressers kreeg de mantel met het koningszilver omgehangen. Zijn in Liempde gekoesterde bijnaam "zwarte Janus" werd daarmee alle eer aangedaan. Het gilde St. Antonius kan voortaan een "zwarte" koning inzetten.

Installatie koning Janus Bressers.

Bas en nog wat

Oud-Wethouder van de gemeente Oirschot en gildebroeder van het Sint-Sebastiaansgilde ziet de komende samensmelting met De Beerzen wel zitten. Als voorbeeld van hoe hecht, levendig en broederlijk de band tussen de twee gemeenten kan zijn, verhaalde hij in een speech het volgende voorval: "Gilde Sint Sebastiaan Oirschot, mijn gilde, heeft nogal eens een varken vetgemest, om dat, als gildebroeders onder elkaar, op patroonsdag op te peuzelen. Het beste varken kwam uit de Beerzen. En alleen dat varken -die bag- werd ook officieel lid van ons gilde. Het varken, Bas genaamd, werd daartoe omhangen met het blazoen met koningsschilden. Ik zou het met foto's kunnen staven. Het was in de nazomer van 1951, toen ons gilde ergens in de Kempen had deelgenomen aan een gildefeest en men 's avonds nog laat aanlandde bij café Juliana te Oostelbeers, bij Gerrit en Leen de Bruyn. Daar hield het Oostelbeerse gilde een barakconcours. De eerste prijs, een bag, een big, werd toen gewonnen door ons gilde. 's Avonds -s nachts- zijn we de bag nog wezen bewonderen in zijn kooi bij Veldman op de Langerijt. Naast Bas hebben we nog meer varkens vetgemest, onder ander ene Narris; genoemd naar gildebroeder Narris Rozenkrans, die Bas had groot gebracht. Bas had ook een testament, dat is bewaard in ons archief en onder het spelen op de viool van de Mars Funèbre werd Bas gekeeld. Tussen haakjes: de huidige wethouder van milieu van Oirschot meent, dat gft pas sinds kort ingezameld wordt! Toen al -in 1951- leverden de gildebroeders het gft af bij Narris en mede daardoor werd een mals, goed gebild en gebuikt, stuk vlees ter tafel gebracht op de teerdag van de guld. Dit bewijs van harmonieuze samenwerking -de beste baggen komen uit de Beerzen en de Oirschotsen weten er ludieke raad mee- mis ik nog in de gemeentelijke brochure met argumenten. Ook dat Bas officieel gildelid was. Niet één vierpoot heeft dat naderhand nog weten te bereiken. Dit heldhaftig sterven van Bas, die zijn leven én lijf gaf voor zijn broeders, was toegespitst op mijn eigen guld.

Nu wil ik nog met een gilde-bewijsvoering komen vanuit onze gezamenlijkheid, de gezamenlijkheid van acht gilden; gelijklijk over de twee dorpen verdeeld. Het gaat over de gildedrank bij uitstek, over ons streekbier, Kempisch bier, waarop we allen trots behoren te zijn. Als gildebroeders moeten wij er voor waken, dat we niet aan het vervlakkende fabrieksmatige worden blootgesteld. Met voldoening zag ik in de brochure vermeld: brouwerij in Oirschot, bottelarij in Middelbeers. Een levendig iets, een bestaand iets, waarop beide gemeenten niet alleen trots kunnen zijn, maar dat ook extra karakter geeft aan een Brabants dorp. Ik zeg oprecht -zonder leedvermaak- dat het jammer is, dat het stadsgewest Midden-Brabant in deze "t Witte Kruis" in Diessen en "De Roos" van de firma de Leijer in Hilvarenbeek als bestaande brouwerijen moet missen. Zij zijn namelijk spijtig verdwenen. Veel schieten de gildebroeders van Beers en Oirschot tezamen. Trouwens zij beschutten met elkaar ook niet weinig en daarbij hoort nu eenmaal ene goeie pot bier. Laat die alstublieft van de gezamenlijke éne bodem zijn. Een gildebroeder weet goed, dat er bij het schieten wel ooit schampers vallen. Daarom hebben zij begrip voor het feit, dat Gedeputeerde Staten ook eens schamperen. Dat is niet zo erg. Als uiteindelijk maar gekozen wordt voor de broederlijke eenheid tussen Beers en Oirschot, zoals door de gilden al eeuwenlang tot uitdrukking wordt gebracht."

Je moet het hebben meegemaakt

Al jarenlang helpt Oirschot het Poolse stadje Wschowa. Op 12 november 1992 maakte een Poolse delegatie kennis met het Sint-Jorisgilde Oirschot. Begin dit jaar nodigde het gemeentebestuur de Egerländer kapel "Die Original Stuhlstätter Musikanten" (hier verder afgekort: OSM) en het Sint-Jorisgilde uit, voor een bezoek aan Wschowa in het weekend van 25 juni. De Poolse koning huwde 650 jaar geleden in dit stadje, dat daarmee een aantal privileges verwierf. Ter gele-

genheid daarvan werden festiviteiten georganiseerd, te vergelijken met onze koninginndag. Dertig gildebroeders en -zusters aanvaardden de reis. Ze waren goed voorbereid en hadden de repetities geïntensiveerd. In totaal stapten vijftig deelnemers, inclusief burgemeester Speetjens, om zeven uur 's avonds bij café-restaurant "In 't Zand" in de bus van Carolus uit Mol. Belgische bussen blijken goedkoper en de gemeente Oirschot zou de reis betalen. Na moeilijkheden bij de grensovergang arriveerde het gezelschap rond drie uur in Wschowa, waar men hartelijk, ongekend hartelijk, werd ontvangen. Om vier uur was al het eerste optreden gepland en om acht uur 's avonds het tweede. Voor het verblijf was een kostschool of internaat gereserveerd. De kamers moesten met twee tot zes personen gedeeld worden. De kamers werden snel in gebruik genomen; de bagage uitgeladen. Inmiddels was de tafel gedekt en kon aan een goed verzorgd maal begonnen worden. Het smaakte voortreffelijk.

Rattenvangers

Bij aankomst op de eerste lokatie blijkt, behalve de organisatoren, niemand aanwezig te zijn. Besloten wordt in optocht een rondje in de omgeving te maken. Velen komen toegestroomd en anderen kijken vanuit ramen en deuren op een afstandje toe. Het gilde is net de rattenvanger van Hamelen. Afwisselend is er muziek, dans, groepsvendelen, trommelen en bazuinblazen. Het optreden wordt bijzonder gewaardeerd en een toegift van OSM is noodzakelijk. Het is koud en het regent een beetje. Om acht uur volgt het tweede optreden op de markt. Voor het stadhuis is een podium geplaatst en op het marktplein zijn tafels en banken voor het publiek neergezet. Slechts aarzelend worden ze door de bevolking gebruikt. Ze kijken liever op een afstand toe. Tussendoor heeft het gezelschap voor de tweede keer gegeten. Duidelijk blijkt dat kosten noch moeite gespaard zijn, om het bezoek uit Oirschot het naar de zin te maken. De maaltijden zijn voortreffelijk en de indruk bestaat dat er voedsel geserveerd wordt, dat de Polen nog niet bij hoogtijdagen op tafel hebben staan. Natuurlijk is de koffie slap en drijft er dras in, zitten er glibberige ballen en reepjes spek in de soep en is de slagroom anders dan in Nederland. Het keukenpersoneel slooft zich uit. Men hoeft maar iets te laten horen en het wordt gebracht. 's Avonds bleek bij thuiskomst op elke gang een overvloed aan frisdranken en mineraalwater te staan. Uit de monumentale gebouwen, het stadhuis, de kloosters, kerken en kostschool, blijkt dat Wschowa ooit een welvarende stad geweest moet zijn. De gebouwen en wegen zijn slecht onderhouden. Alles ziet er verwaarloosd en armoedig uit. Winkels zijn er nauwelijks. Wegen en stoepen zijn slecht. Het stinkt er naar uitlaatgassen en schoorstenen en hier en daar ruikt je het riool. De mensen maken een gelaten indruk; drankmisbruik is een groot probleem.

Waar vind je zoiets in Nederland?

De tweede dag is om negen uur de tafel al weer gedekt. Een voortreffelijk ontbijt wacht. Tot elf uur hebben de broeders en zuster de tijd aan zichzelf en er wordt driftig van de gelegenheid gebruik gemaakt de stad te bezichtigen en inkoop te doen. Zilver en kristal blijken goedkoop en de Oirschotenaren zouden geen Nederlanders zijn als ze van deze buitenkans geen gebruik maakten. Kettinkjes, schalen en vazen worden verhandeld. De Poolse eigenaresse van het bescheiden winkeltje telt voldaan haar Duitse merken. Iedereen is tevreden. Ze hebben allemaal goede zaken gedaan. Op en rond de markt vinden atletiekwedstrijden voor de schoolgaande jeugd plaats. De grotere jeugd wordt aangezet zich in een lange loopafstand te meten. Alles loopt uit. Van de planning klopt niets meer. De zon schijnt af en toe, het is koud, maar wel droog. Voor de tweede keer verzorgt het Oirschotse gezelschap een optreden op de markt. Om vijf uur volgt een demonstratie kruisboogschieten, waaraan een aantal Polen schoorvoetend deelneemt. Burgemeester Zukowski haalt

daarbij zijn oog open aan het kruisboogvizier. De kruisboog en schutsboom zijn uit Oirschot meegenomen.

Even wachten.

Snel eten en klaarmaken voor het laatste optreden; in een kerkdorpje in de buurt. Het optreden is in de disco gepland; een loods met hier en daar een gekleurde lamp, een tap en een podium. Er blijkt nauwelijks publiek aanwezig te zijn. Daarom maar weer het gebruikelijke rondje door de omgeving met als gevolg een redelijk aantal toeschouwers. De komende twee uur wordt een sfeervol optreden verzorgd. De dirigent van de Egerländer kapel speelt daarbij een belangrijke rol. Eindelijk komen de Polen op de vloer en op de muziek van OSM wordt zelfs samen met het gilde gedanst. Een kind krijgt de kans OSM te dirigeren. Anderen lopen trots rond met hoeden van gildebroeders en -zuster. Wat tijdens het verblijf in Wschowa al meer is opgevallen, is de belangstelling van de jeugd voor de verrichtingen van de Nederlanders. Als afsluiting van het optreden wordt het Nederlandse en Poolse volkslied gespeeld en presenteren de vaandrig en vendeliers plechtig hun vlaggen. Staande en uit volle borst zingen de Polen hun volkslied mee. Hier en daar wordt een traan van ontroering weggepikt. Waar vind je zoiets in Nederland? Voldaan vertrekt het gezelschap naar Wschowa, waar de tafel al weer gedekt is. Uit dankbaarheid wordt door OSM een serenade aan het keukenpersoneel gebracht, dat daar op hun bescheiden manier bijzonder van geniet. Voor het laatst klinkt het meerstemmige "Proost kameraad". Het is half twaalf. Er is besloten om zeven uur op te staan en uiterlijk half negen te vertrekken.

Schaars geklede mannen in polonaise

Van het bij elkaar gelegde geld zijn in de schaarse tijd, die ter beschikking stond, bier wodka en chips gekocht. In een bezoek aan disco "The black Cat" heeft na deze vermoeiende dag al lang niet iedereen zin meer. Een feestje in de eetzaal is een voor de hand liggend alternatief. De tafels worden opnieuw gedekt met glazen bier en wodka. Hier en daar wordt een kaartje gelegd. Om ongeveer twee uur wordt aanstalte gemaakt de voortreffelijke bedden voor het laatst in gebruik te nemen. Met enige gekheid wordt de eetzaal ontruimd, maar het feest gaat op de slaapkamers gewoon door. Een piambal is het gevolg. De hele nacht blijft het rumoerig. Er zijn vrouwen, die beweren schaars geklede mannen in polonaise op hun kamer gezien te hebben en mannen dromen dat ze hoofdpijn hebben. Om ongeveer vier uur komen de bezoekers aan de disco en het café thuis! Ook zij hebben veel plezier. Naar later blijkt hebben ze een bruiloft in scene gezet. Het paar is inmiddels weer gescheiden. Een gildebroeder gaat zelfs niet meer naar bed en blaast al om kwart voor zeven met bazuingeschal leven in de kostschool. Tot ieders verbazing hebben de gastvrouwen voor ieder een lunchpakket ingepakt. Met houten koppen en opstandige magen wordt het ontbijt gebruikt. Na een hartstochtelijk afscheid wordt aan de lange reis naar Oirschot begonnen.

Slotbeschouwing

De reis, zowel heen als terug, was zeer vermoeiend. Welvaart kennen ze in Wschowa niet, maar gastvrij en vrijgevig zijn ze er zeker. Iedereen heeft ontzettend veel plezier gehad. Het Oirschotse gezelschap heeft de inwoners van Wschowa een paar genoeglijke dagen bezorgd. Je moet het hebben meegemaakt!

Gevonden op kringdag Lage Mierde

Op 16 mei 1993 is op de Kringdag in Lage Mierde een zilveren prijzenschild gevonden. Het schild werd uitgegeven op een vrij-gildefeest in Reusel op 19 mei 1975 en betreft een eerste prijs voor de viertallen met kruisboog. Dit schild is terug te bekomen bij de oud-secretaris van de kring: J.A. Abrahams, Vrijthof 9, Hilvarenbeek.

Kempenland

Jong geleerd oud gedaan

Het jeugdtoernooi van Kring Kempenland is tot een jaarlijkse traditie uitgegroeid. In 1982 werd het idee geboren jaarlijks een toernooi te organiseren voor de jeugdleden van Kring Kempenland. In dat jaar mochten nog alleen jeugdleden van het district Centrum deelnemen en dan ook alleen maar jongens. Het doel van het toernooi was de jeugd bij elkaar te brengen om buiten de normale gildedagen om, elkaar te bekampen in trommen en vendelen om daarmee wedstrijdervaring op te doen. In latere jaren mochten ook meisjes deelnemen en werden alle jeugdleden binnen kring Kempenland voor het toernooi uitgenodigd. Zo was het zaterdag 15 mei weer de grote dag voor de jeugd van kring Kempenland. Op deze dag vond het toernooi plaats op het gildeterrein in De Bochten bij het Sint-Martinusgilde Tongelre (Eindhoven). Het gilde had ook de organisatie voor haar rekening genomen. Kringvoorzitter H. Luiten en kringsecretaris H. Janssen namen samen met de kapitein van het Sint-Martinusgilde J. Schrurs het defilé met massale opmars en vendelgroet in ontvangst. Meer dan vijftig jeugdleden namen deel, om hun kunnen, waar ze veel voor hebben geoefend, te tonen en na een goede en eerlijke kamp bekroond te zien met een zilveren schild. Ondanks het dreigende weer bleef het droog en konden de wedstrijden in de open lucht plaatsvinden. Na de wedstrijden werden de prijzen uitgereikt door kringvoorzitter H. Luiten; terwijl secretaris H. Janssen aan iedere deelnemer een oorkonde uitreikte, als blijk van waardering en als herinnering aan deze dag. Het Sint-Martinusgilde en kring Kempenland kunnen terug kijken op een geslaagde jeugdgildedag die het gilde voor de derde maal organiseerde.

Opmars jeugdgildedag 1993.

Kringgildedag indrukwekkend ontmoetingsfeest

Het Bladelse Sint-Jorisgilde en kring Kempenland kunnen terugzien op een geslaagde kringgildedag 1993. Een warme

zou en een goede organisatie, zorgden op zondag 23 mei voor een echt gildefeest. Gilden van kring Kempenland en zes gastgilden streden in de Bladelse velden op alle fronten om de hoogste eer. Het mooie weer maakte dat het buiten op het grasveld een waar ontmoetingsfeest werd voor de vele gildezusters en -broeders. Velen bleven dan ook tot de laatste prijsuitreiking; tegen acht uur. Het publiek genoot 's middags van de kleurrijke optocht en de altijd imposante massale opmars en officiële opening. Voor het organiserende Sint-Jorisgilde waren er nog meer hoogtepunten. Een daarvan was de gildemis die verzorgd werd door het Bladelse jongerenkoor. Een unieke keuze tot nu toe binnen kring Kempenland. "De uitwerking van het thema "broederschap" -in soms indringende teksten- sprak de aanwezige gildeoverheden bijzonder aan," aldus J. Wagemakers, secretaris van de kringgildedag. Bij de ontvangst in het gemeentehuis had burgemeester A. van Houdt een geschenk voor het Bladelse gilde. De trotse hoofdman, C. van de Voort, ontving een nieuwe hoofdmanspiek. Verder was er het speciale herinneringsschild dat door het kringbestuur aan het organiserende gilde aangeboden werd. Op de tentoonstelling van gildeattributen toonde Bladel met trots haar eerste koningsvogel uit 1562, die in 1990 teruggevonden/herontdekt werd tijdens de tentoonstelling "In Buscoducis" te 's-Hertogenbosch, waar onder andere aandacht besteed werd aan het Bossche edelsmeedwerk. Door de huidige eigenaar, werd hij voor deze gelegenheid uitgeleend. Speciale gasten op de kringgildedag waren een delegatie uit de Bladelse zuster gemeente Pakosc (Polen) en de heer Frits Philips, ere-deken van het gilde. Hij schonk het gilde bij de her oprichting in 1977, uit eigen collectie, een koningsschild uit 1854 van het gilde. De ere-deken bewees door zijn aanwezigheid, dat hij zijn titel serieus neemt. Oud-burgemeester H. Breeveld, eveneens ere-deken, was op het toernooiveld met het Sint-Hubertusgilde uit zijn huidige standplaats Drunen. Het Sint-Jorisgilde uit het Belgische Kalmhout, waarmee Bladel al lange tijd contacten heeft, gaf de dag een internationaal tintje. De kringgildedag vormde voor het Sint-Jorisgilde de afsluiting van vier dagen feest. Een deel van het batig saldo van die vier dagen wordt besteed aan het missiewerk van de in Bladel geboren pater Frank Willemsen, werkzaam in Brazilië. Pater Willemsen was medelebrant tijdens de gildemis.

Het herinneringsschild en het prijzenilver: De vorm van het zilver is niet zomaar gekozen. Het ging er om bepaalde gedachten vorm te geven, het ging om de symboliek. Het wedstrijdschild is van onder rond en loopt boven samen in een punt. Als je het schild boven vastpakt ligt het schild in balans. Het kan links en rechts om. Iedereen is gelijk, alles is in beweging. Het gaat om het evenwicht binnen het gilde. De punt van de balans is de top die bereikt wil worden door deel te nemen aan de wedstrijden. Iedereen heeft de kans die top te bereiken. In de top van het schild staat ook de discipline afgebeeld waarin gestreden wordt. Voor het herinneringsschild geldt hetzelfde. De "balans" is echter opgelegd op een zuivere schildvorm. Deze schildvorm is terug te vinden in de keten van de voorzitter van kring Kempenland. Dus ook "evenwicht in beweging" in kring Kempenland. Het is dan ook niet toevallig, dat de prijzen voor de optocht juist op deze schilden vernoemd staan. Aldus Ton Egberts ontwerper van het zilver.

Vendeliërs stelen mede de show

Op 2 en 3 juli bood het Philipsstadion te Eindhoven onderdak aan de uitvoering (met lichteffecten en decors) van Het Requiem van Wolfgang Amadeus Mozart en aan de Overture 1812 van Pjotr Iljitsj Tsjaikovsky. Het was een vervolg op de succesvolle vertolking van de Carmina Burana in 1992. Beide stukken werden uitgevoerd door het uit 96 personen bestaande Moravisch Filharmonisch Orkest uit Olomouc in Tsjecho, aangevuld met een twintigtal blazers uit de regio

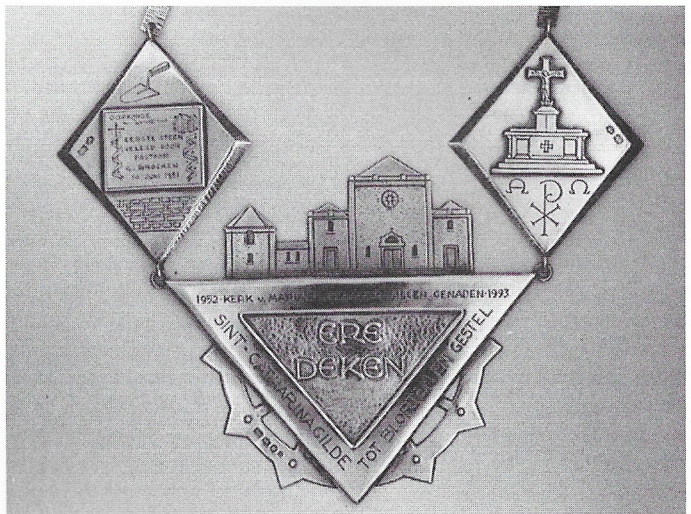
Eindhoven en het Eindhovens Projektkoor. Overture 1812 werd door Tsjaikovsky in 1880 geschreven bij gelegenheid van de inwijding van de Kerk van de Verlosser in Moskou en herdenkt de nederlaag van Napoleon in 1812 bij de Berezina. Vandaar dat er symbolisch een flard van de Marseillaise in weerklinkt die overgaat in een Russische hymne.

Kanonschoten, klokkengelui en zwaaiende vendeliers gaven de finale aan. Het was deze finale waarin door de Echte Saluutbatterij "Atkins" 16 kanonschoten werden afgevuurd begeleid door musketvuur en waarbij zeventien vendeliers met hun zwaaiende vendels het geheel tot een ware apotheose voerden. De vendeliers waren afkomstig van het Sint-Catharinagilde Strijp, het H. Kruisgilde Gerwen, het Sint-Jansgilde Leendestrijp, het Sint-Jorisgilde Budel en het Sint-Jorisgilde Stratum. Het was een waardig, representatief, goed optreden, waarbij het Brabantse gildewezen zich presenteerde.

Van miskelk tot ere-dekenschild

In 1948 werd de toenmalige legeraalmoezenier, ingedeeld bij de Generale Staf, C. Brocken, naar Gestel in Eindhoven gezonden, om daar een nieuwe parochie te stichten. Op Tweede Paasdag 1952 kon de nieuwe parochiekerk -toegewijd aan Maria Middelaars- feestelijk in gebruik genomen worden. De parochiekerk werd tevens de thuiskerk van het Sint-Catharinagilde tot Blortem en Gestel en pastoor C. Brocken werd benoemd tot ere-deken van het gilde. Op zondag 6 juni, ruim 42 jaar na de plechtige ingebruikname, kwam de parochiegemeenschap rond zijn pastores en stichter weer bijeen, om nu de kerk met een indrukwekkende en sobere misviering te sluiten. Ook het Sint-Catharinagilde was hierbij aanwezig; mede ook omdat zij op deze dag koning zouden schieten. Ere-deken C. Brocken nam deze, voor hem toch wel droevige plichtigheid te baat, om zijn gilde een bijzonder ere-dekenschild aan te bieden. Het draagschild is namelijk gemaakt van zijn eigen miskelk en pateen. Het bestaat uit drie schilden; een driehoekig schild hangend aan twee ruitvormige schilden, het geheel hangend aan een draagketting. Voor de driehoekige vorm van het hoofdschild is gekozen, omdat in het stadsdeel Gestel een ijzeren monument staat (bij het binnenkomen in Eindhoven) dat zo'n markante driehoekige vorm heeft. Het monument staat op de plaats waar vroeger het gilde thuis was, op de oorspronkelijke gronden van Blaarthem (Blortem). Een bijzonder feit is ook dat het schild werd aangeboden op Drievuldigheidszondag, zodat het dus tevens een symbool is van de H. Drievuldigheid. De driehoek wordt gevormd door een lange zijde boven en twee kortere gelijke zijden met de punt naar beneden gericht. De driehoek rust op het rad van St. Catharin. Op de bovenbalk van de driehoek is de tekst gegraveerd: "1952 - Kerk v. Maria Middelaars Aller Genaden - 1993", op de zijbalken de tekst van links naar rechts: "Sint-Catharinagilde tot Blortem en Gestel" en in het midden van de driehoek "Ere Deken". Boven de lange balk van de driehoek staat het vooraangezicht van de kerk van Maria Middelaars Aller Genaden, zoals die van 1952 tot 1993 aan de Tinelstraat in Eindhoven heeft gestaan. Op de achterzijde van deze kerk-afbeelding staat de tekst: "Geschonken door pastoor em. C. Brocken 6-6-1993". De driehoek is gemaakt uit de pateen, de kerk en het rad van St. Catharin van de cuppa van de kelk. De ruitvorm van de beide kleinere schilden is gekozen in verband met de symboliek: heraldisch gezien is het een rechts-symbool. Op de linker ruit bevindt zich opgelegd een rechthoek die de oorkonde van de eerste steenlegging voorstelt. Boven deze rechthoek staat een troffel afgebeeld en onder de rechthoek een stenen muurtje in kruisverband, beide symbolen van de bouw. Op de rechthoek staat bovenaan het woord "Oorkonde" en daarnaast en eronder staan elementen die op de oorspronkelijke oorkonde zijn afgebeeld, zoals een adellijk huis en een kruis in guirlande. Op de rechthoek staat tevens de tekst "Eerste steen gelegd door C. Brocken 10 juni 1951". Op de rechter ruit is het altaar met het kruis uit de parochiekerk afgebeeld. Het is een opgelegde afbeelding.

Onder het altaar staan van links naar rechts de symbolen gegraveerd; alpha, PX en Omega. Ook de beide ruiten zijn vervaardigd uit de cuppa van de kelk. De draagketting bestaat uit 25 langwerpige, rechthoekige schakels, verbonden met ringetjes. De schakels zijn gehamerd en gemaakt van de binnencuppa van de kelk.

Het ere-dekenschild.

Ook de regerend deken Leo Simons verrijkte het gilde met een draagschild voor de regerend deken. Hij heeft het gilde 12½ jaar mogen dienen en leiden. Ook dit draagschild bestaat uit drie zilveren schilden. Het hoofdschild drukt de taak van de regerend deken uit, met daarbij de uitbeelding van St. Catharina. De beide kleinere schilden waaraan het hoofdschild hangt, hebben betrekking op het voormalige beroep van de schenker, die gedurende 35 jaar de gemeenschap van de gemeente Eindhoven heeft gediend als politiefunktionaris. Een van de schildjes draagt dan ook het inmiddels historie geworden embleem van de voormalige gemeentepolitie en het devies "Vigilant ut Quiescant", vrij vertaald: "Ik waak als gij slaapt." De beide draagschilden zijn vervaardigd door Leo van der Sagen, gildebroeder van het Sint-Catharinagilde tot Blortem en Gestel.

Het Sint-Catharinagilde was deze dag niet alleen bijegekomen ter opluistering van de misviering, maar ook voor het driejaarlijkse koningschieten. Na de misviering verzamelden de gildebroeders zich in hun gildelokaal om onder het genot van belegde broodjes, soep en koffie of anderszins, persoonlijk kennis te maken met de magistraat, in de persoon van de commissaris van politie de heer J. van Gestel, die 's middags de boom zou vrijen. Nadat de aftredende koning zijn koningschild had aangeboden en het zilver onder de schutsboom had gelegd, ten teken dat het koningschap open stond, loste commissaris J. van Gestel het eerste schot op de vogel en maakte daarmee de boom vrij. Na het nuttigen van de ere-wijn werd de koningsvogel door de gildebroeders onder vuur genomen. Bij het 151ste schot was het Henk Sporen die zich voor de komende drie jaar koning mag noemen. Na de inhuldiging van de nieuwe koning, werd door het gilde deze zo historische dag besloten met het indrinken van de nieuwe koning.

De plaat poetsen

In 1742 ging de eerste bedevaartprocessie vanuit Eindhoven naar het genadebeeld van de "Troosteres der bedroefden" te Kevelaar. Vele jaarlijkse bedevaarten naar de Maria-oord zouden nog volgen. Bij de 150ste bedevaart in 1892 schonken de Eindhovenaren een gedachtenisschild in koper, waarop dit gebeuren is vastgelegd. Vele tientallen andere bedevaarten deden hetzelfde; zodat inmiddels honderden schilden in alle kleuren en maten aan de wand van de "Kerzenkapelle" zijn opgehangen. Het Eindhovense schild kreeg een plaats aan de

linkerwand tussen preekstoel en hoofdaltaar. Tijdens een bezoek aan Kevelaer van Karel Vermeeren en zijn vrouw Corry in het voorjaar van 1992, ontdekte Corry bij toeval het 100 jaar oude Eindhovense schild. In de loop der jaren was het koper door de aanslag van de vele brandende kaarsen zó zwart geworden dat de tekst nauwelijks te lezen was, wat Corry de opmerking ontlokte: "Ze moesten die plaat eens poetsen!" Karel Vermeeren zag hierin een mooie taak voor het Sint-Catharinagilde weggelegd. Na overleg met de overheid werd contact gezocht met de plaatselijke kerkelijke instantie, die aan dit initiatief haar toestemming verleende. En zo trok op zondag 16 mei een twintigtal gildebroeders en zestien gildezusters met de bus naar Kevelaer, om daar de plaat te gaan poetsen. Om 12.00 uur woonden de gildebroeders en zusters de H. Mis bij in de Kerzenkapelle die werd voorgegaan door pater Henk Govers c.s.p die in zijn toespraak de gildeleden voorhield, om ook bij zichzelf de plaat te poetsen en zich te oriënteren op het gildebroeder-zijn nu in deze tijd.

Karel Vermeeren onthult het gerestaureerde schild.

Tijdens de misviering werd Karel Vermeeren verzocht om de gepoetste plaat te onthullen door het wegnemen van een witte doek, waarachter het gerestaureerde schild verborgen hing. Het resultaat was verbluffend; als nieuw pronkte de tekst: "1892/150 jarig bestaan der Processie van Eindhoven naar Kevelaer". De tekst is in gotische, zwarte letters en rode hoofdletters uitgevoerd. Daarboven bevindt zich een afbeelding van St. Catharina. De ruimte tussen de tekst is versierd met blader-takjes. Onder in het schild afsluitend het wapen van Eindhoven. Dit alles op een geel-koperen, gebold schild van ongeveer 45 cm hoog en 32 cm breed. Het schild hangt aan een koperen ketting. Het schild mocht alleen door een edelsmid uit Kevelaer gepoetst worden; daarom werd voor DM. 30,- een opdracht verstrekt aan Goldschmeide Polders in de Hauptstrasse, die het schild vakkundig schoongemaakt heeft en voorzien heeft van een nieuwe ketting. Het idee om een klein koperen herdenkingsplaatje boven het schild tussen de ketting te bevestigen, met daarop een tekst die dit gebeuren memoreert met de naam van het Sint-Catharinagilde Eindhoven-Stad en het jaartal 1993, zal nog nader uitgewerkt worden.

er sportief mee zullen zijn en zuinig. De kapitein bedankte beide dames voor het vele werk, dat zij voor het gilde hadden gedaan en bood hen -onder luid applaus- een cadeaubon aan. Om elf uur kwam de fanfare het gilde bij het clubhuis afhalen en trok men gezamenlijk naar de groene-long, waar de jeugd van Bakel klaarstond met versierde fietsen, bolderwagens en zelfs huifkarren vol met kleine kinderen. Zo trok deze feestelijk versierde stoet naar het gemeentehuis, waar het gemeentebestuur het gezelschap ontving. De kapitein dankte het gemeentebestuur voor de ontvangst en medewerking aan deze prachtige dag. Ook dankte hij de Bakelse bevolking voor de spontane medewerking, die het gilde altijd heeft gehad bij de maandelijks oud-papier-actie. Drieëntwintig jaar al haalt het gilde elke eerste donderdag van de maand in de kom van het dorp het oud-papier op. "Zie hier het resultaat: vijfendertig prachtige, nieuwe kostuums, waarvoor ik u namens alle gildebroeders hartelijk bedank", besloot de kapitein zijn toespraak. Vervolgens brachten de vendeliers onder de tonen van de onafscheidelijke fanfare de vendelgroet. Burgemeester H. van Beers, feliciteerde het gilde met de prachtige kostuums. "Deze bonte stoet", aldus de burgemeester, "is een lust voor het oog. De samenwerking tussen gilde, fanfare en de grote schare jeugd is uniek. Zo te zien is Bakel mans genoeg en kerngezond." Na een driewerf hoera werd door de jeugd een grote ballonnenwedstrijd gehouden. Het was een prachtig gezicht, al die ballonnen zo de lucht in te zien gaan. Pieter Reynders dankte namens het Oranjecomité het gilde voor de uitnodiging en voor de ballonnenwedstrijd. Hij wenste het gilde veel succes. Daarna trok de bonte stoet door het dorp, om ook aan de bevolking de nieuwe kostuums te presenteren. Op de groene-long werd de stoet ontbonden. Het gilde trok naar het gildehuis. Daar werd de gildebroeders, hun dames en genodigden een koffietafel aangeboden. Tijdens de maaltijd vroeg de heer Pisa het woord. "Vierendertig jaar heb ik," aldus de heer Pisa, "met het Bakelse gilde prettig samengewerkt. In 1959 heb ik in Bakel de eerste kostuums geleverd en sinds die tijd ben ik graag naar hier gekomen. Namens de firma wil ik u een schild aanbieden." Dit werd onder applaus aanvaard. De kapitein dankte de firma Pisa voor deze mooie gift en ook voor de goede samenwerking bij het vervaardigen van de nieuwe kostuums. Om drie uur trok het gilde met de belangstellenden naar het schietterrein, om er te schieten om een herinneringskruis. Iedereen kon hieraan gratis deelnemen. Na de openingsschoten door de koning en de burgemeester, werd er flink op los geschoten. Bij het 169ste schot schoot Jan Gruiters het laatste stukje vogel af. De kapitein hing Jan het herinneringskruis om. Daarna ging het gilde naar het gildehuis om er gezellig samen te zijn. Deze dag was, mede dankzij het prachtige weer, onvergetelijk.

Bedevaart in Handel

Bij de bedevaart van oud-militairen in Handel was het Sint-Willibrordusgilde Bakel op 23 mei present. Na Mgr. Bluijssen op de pastorie te hebben afgehaald, trok men naar het procesiepark, waar de plechtige hoogmis werd opgedragen. Aalmoezenier 't Hoen hield een bijzondere predikatie. Na de H. Mis trok men naar de kerk, waar Mgr. Bluijssen de zegen gaf. Buiten werd aan de bisschop de eed van trouw gebracht en aan het talrijke publiek een vendeldemonstratie. Door de voorzitter van de bond van oud-militairen werd een schild aan het gilde aangeboden.

Wijdingsfeest bij het Sint-Antoniusgilde Gemert

"Heer, onze God, zegen vlag, keten, vendels en hen die ze dragen en zien. Dat uw eer en de broederschap daardoor groeiend mogen worden." Deze woorden vormden het centrale thema bij de wijding van de nieuwe gildevlag, de keizersketen en de nieuwe vendels bij het Gilde van Sint Antonius en Sebastiaan Gemert op zondag 6 juni 1993 in de kerk van Sint Jans Onthoofding. De zegening door Pastor Drs. Aug. Biemans C.C.Sp., hield een opdracht voor de gildebroeders in tot

Over bolderwagens, kostuums en oud-papier

Voor het Sint-Willibrordusgilde Bakel was 30 april 1993 een heuglijke dag: de nieuwe kostuums werden aan de Bakelse bevolking gepresenteerd. Om tien uur kwamen de gildebroeders in hun nieuwe pak in het gildehuis bij elkaar. De kapitein heette allen welkom. Hij sprak de hoop uit, dat het een mooie gildedag zou worden. Twee dames van de gildebroeders vroegen het woord. Zij boden het gilde twaalf nieuwe vendels aan, die ze zelf hadden gemaakt. Ze hoopten dat de vendeliers

bescherming van de naasten, de heiligdommen van de kerk en het bewaren en uitvoeren van de broederschap. Het is als het ware een voortdurende strijd tussen goed en kwaad, zoals door het vendelgebed wordt uitgebeeld. Als de gildevlag het gilde vertegenwoordigt, dan is de bede om deze vlag onbesmeurd te laten de opdracht voor elke gildebroeder.

Indrukwekkend werd de plechtigheid genoemd, vooral het afleggen van de belofte om de gildevlag zuiver te houden door de vaandrig en het eerbewijs met de nieuwe gildevlag aan de Allerhoogste. Het gilde hernieuwde de eed van trouw aan het kerkelijk en burgerlijk gezag en dankte met vendelgroeten. In het gemeentehuis werden de nieuwe attributen nauwkeurig bekeken en lof toegezwaaid aan de ontwerpers en makers, mevrouw A. van Dommelen-Lamers uit Udenhout voor de gildevlag, Nol Coopmans voor de keizersketen en mevrouw G. Slits-van der Steen uit Gemert voor de vendels. De dankwoorden van voorzitter Jan Penninx tijdens een informele bijeenkomst in het gildehuis aan allen, die aan de attributen hadden gewerkt, financiële bijdragen hebben verleend, zoals de gildebroeders die de schakels van de keten hebben geadopteerd en aan het Provinciaal Anjerfonds Noord-Brabant, of aan de wijding hadden meegewerkt, kwamen recht uit het trotse hart en gingen vooraf aan koffie met Sint-Antoniusbrood -een Gemertse specialiteit, welke al enige traditie begint te krijgen- en het gebruikelijke glaasje.

Peellandse gilden vergaderen

Een jaarvergadering van de gilden in kring Peelland is sinds enkele jaren, een feestelijk gebeuren met een aparte omlijsting. Elk jaar wordt bedoelde vergadering belegd in de plaats, waar het kringgildefeest is georganiseerd. Dat gilde tekent voor de plaatselijke organisatie. Dat was in 1992 het Sint-Hubertusgilde Liessel, vandaar dat zaterdag 6 maart werd vergaderd in zaal de Sportvriend in Liessel. Daaraan voorafgaande werd een plechtig gezongen gildemis in de parochiekerk opgedragen. Deze werd massaal bijgewoond door de geüniformeerde kringbestuurders, gildebesturen en de gildebroeders van het Liesselse gilde. Alle Peellandse gilden waren vertegenwoordigd. Zonder horten of stoten werd de agenda op keurige wijze afgewerkt. Een bijzondere vermelding verdient de verkiezing bij acclamatie van drie periodiek aftredende kringbestuursleden: Jan Huijbers, Ruud Mijnsbergen en Mies Sijbers. De aanbidding van een keurig verzorgd jaarverslag door secretaris Jan Verheyen, moet ook vermeld worden. Enige discussie ontstond rond de uitleg van attributen buiten de eigen kring. Verder stond de vergadering even stil bij het feit, dat er ook andere dan schuttersgilden zijn, waardoor mogelijk een gewijzigde naam aan de orde zou kunnen gaan komen. Na de vergadering vond de Brabantse koffietafel plaats; mede ter bestendiging van de goede onderlinge band. Zeker ook dit jaar was het een kringgebeuren, waarvoor voldaan kan worden teruggezien.

Vier gilden en een coördinator

Liessel - De gildebroeders van de vier Deurnese gilden Sint Hubertus Liessel, Sint Willibrordus Vlierden, Sint Antonius-Abt en Sint Joris Deurne hebben 11 juli voor de elfde keer strijd geleverd om het zilveren verbroederingsschild. De ereprijs ging tenslotte naar Bart Sanders van het Sint-Hubertusgilde. Hij haalde de vogel met het 173ste schot naar beneden en werd zodoende de nieuwe drager. De schietwedstrijden, die werden gehouden bij de schietboom aan de Oudemolenweg, trokken flink wat belangstelling. Er namen 65 gildebroeders aan deel. Bij de jeugd ging de ereprijs naar Erwin v. Roosmalen van het Sint-Willibrordusgilde uit Vlierden. Hij haalde met het 147ste schot het laatste restje van hun vogel naar beneden. Niet alleen het verbroederingsschieten trok deze middag de aandacht. Coördinator van de vier Deurnese gilden de heer A. van Gisteren liep er maar naakt bij, ondanks zijn nette pak dat hij altijd aan heeft. Daar moest iets aan gedaan worden, dachten de vier besturen van de gilden.

De heer van Gisteren werd voor aanvang van het schieten even door hoofdman Theo Goevaerts (namens de vier gilden) aangekleed met een nieuwe sjerp, waarop geborduurd de vier patroonsheiligen van de vier Deurnese gilden.

Coördinator Van Gisteren krijgt sjerp om.

De heer van Gisteren was erg dankbaar voor deze sjerp. Hij noemde het: "een uniek gebeuren. Hoogst waarschijnlijk ben ik de enige coördinator in heel Nederland van vier gilden. Ik zal deze sjerp met ere dragen, en na mij, hopelijk nog velen." Ook burgemeester Smeets roemde de heer van Gisteren en zijn vier gilden voor de geweldige goede samenwerking en inzet ook voor de Deurnese gemeenschap. Hij haalde nog even de restauratie van het Christuskoningbeeld aan, in het centrum van Deurne. Na deze woorden opende hij samen met de heer van Gisteren het verbroederingsschieten door de eerste schoten te lossen.

Bourgondische zwier en het feestelijk leven van weleer

Op 18, 19 en 20 juni hebben onder ideale weersomstandigheden in het tuindorp Beek en Donk de gildefeesten plaatsgevonden van Kring Peelland waaraan eenentwintig gilden hebben deelgenomen. De organisatie was in handen van de beide Beek en Donkse gilden St. Leonardus en St. Antonius. Onder tromgeroffel van de tamboers en met vliegende vaandels zijn alle deelnemende gilden door Beek en Donk getrokken als teken van trouw, saamhorigheid en vriendschap. Uit reacties is gebleken, dat de Beek en Donkse gemeenschap en verre omgeving genoten hebben van dit kleurrijke en folkloristisch schouwspel.

Op vrijdag 18 juni om vier uur begonnen de gildefeesten voor de jeugd met de uitreiking van de prijzen van de kleurwedstrijd bij de feesttent op het sparta '25-terrein. De uitreiking werd gevolgd door een ballonwedstrijd voor de kinderen van de Beek en Donkse peuterspeelzaal en de basisscholen. Aansluitend hierop werd een korte kindervoorstelling gegeven en ontvingen alle kinderen een tractatie.

De openingsceremonie op zaterdag 19 juni voor het gemeentehuis werd voorafgegaan door een optocht van de beide organiserende gilden en de buurgilden van Lieshout, Gemert en Aarle-Rixtel. Tussen 18.30 en 19.30 recipieerden het St.-Antoniusgilde en het St.-Leonardusgilde ter gelegenheid van respectievelijk hun 500 en 570 jarig bestaan. Tevens werden de nieuwe uniformen van de leden van het St.-Leonardusgilde gepresenteerd. Vanaf acht uur werd een Beek en Donkse feestavond georganiseerd met medewerking van de jongerenkoren, het Beek en Donks Gemengd koor, de Volksdansgroep en een aantal buurtorkesten. Vele aanwezigen hebben tot in de kleine uurtjes genoten van de sfeervolle stemming in de feesttent.

Het hoogtepunt van de feestelijkheden viel op zondag 20 juni.

De dag begon om tien uur met een stijlvolle gildemis in de muziektuin. Deze viering werd afgesloten met het traditionele vendelgebed. De koffietafel in De Koppelen liet zich goed smaken en na de erewijn, aangeboden door het Gemeentebestuur, hebben de deelnemende gilden zich om een uur opgesteld om te beginnen aan een feestelijke optocht met muziek van de Koninklijke Harmonie Oefening en Uitspanning. Veel belangstellenden langs de weg hebben de marcherende gilden voorbij zien trekken en na de optocht verzamelde zich steeds meer publiek op het feestterrein. Toen de voorzitter Tonny van Hout het laatste gilde St. Willibrordus uit Bakel had binnengepraat, kon de officiële opening van de 58ste kringgildedag beginnen. De standaardrijders paradeerden op hun paarden voor de tribune. De gastgilden maakten een massale opmars. Op de toespraken van de Kringvoorzitter, de loco-burgemeester en de voorzitter Kringgildefeest volgde het afleggen van de eed van trouw. De Harmonie speelde het Wilhelmus. Hierop aansluitend volgde de massale vendelgroet, de terugmars en het slangendefilé. Na dit schitterend en kleurrijk schouwspel begaven de gildebroeders zich naar het terrein achter het hoofdveld voor de wedstrijden vendelen, trommen, schieten en standaardrijden. Vele belangstellenden verdrongen zich in de feesttent om met een glas bier wat verkoeling te zoeken onder het genot van de muzikale klanken van de Zwarte Fanfare uit Aarle-Rixtel.

Alles bij elkaar een zeer geslaagd gildefeest, waarbij onze dank uitgaat naar iedereen die heeft meegewerkt aan het welslagen van dit groots evenement.

Maasland

Een "juweel" van een koning

Door het jaar heen lezen we de namen van vele nieuwe schutterskoningen en enige koningen van kringgildefeesten. Een koning mag natuurlijk ontzettend trots zijn, als hij voor een reeks van jaren de titel "landjuweelkoning" mag dragen. Een hele eer en voor de nieuwe koning, een grote belevenis en een gedenkwaardige dag: Etten-Leur, 27 juni 1993. Kring Maasland is trots, "zijn" gilde Sint Antonius-Sint Barbara uit Sint Michielsgestel is trots. Velen rondom Mathieu van Berkel zijn trots; hij is een "juweel" van een koning!

Mei-teerdag

De teerdag van het Haarense gilde Sint Antonius-Sint Sebastiaan was op 22 mei. 's Morgens ging pastoor Muskens voor in de gildemis, waarbij ook de twee andere Haarense gilden, Sint Joris en Sint Catharina-Barbara aanwezig waren. Na de eucharistie werd de vendelgroet gebracht aan pastoor Muskens en burgemeester mevrouw Eggermont-de Mast. Om twee uur gingen de vierende gildebroeders en -zusters naar het gildehuis, voor onder andere de verloting voor de volgorde van de verschietsing om de "mei-teer-beker". Bij de gildebroeders eindigde Michel de Benis als eerste en bij de gildezusters Hanny Swinkels. Na de rondgang en koffietafel werden twee gildebroeders gehuldigd. Hoofdman Antoon van de Wiel en koning Hein van de Wiel. Beiden waren 40 jaar lid van het gilde. Zij ontvingen zilveren onderscheidingen. Koning Hein van de Wiel schonk een prachtig zilveren koningsschild aan het gilde, omdat hij in juni 1992 voor de tweede keer koning werd.

"Da's een echte..."

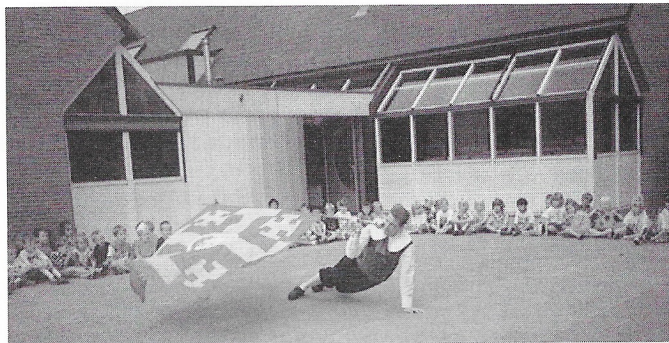
Op 8 mei aanschouwden de vrienden van het kasteel van Dussen, op het kasteel, een vendeldemonstratie van de vendeliers en tamboers van de Onze Lieve Vrouwe Schuts uit Elshout. 20 Mei luisterde het gilde de eucharistie op in de Sint-Jan te 's-Hertogenbosch. De laatste dag van mei werd in Elshout de meimaand afgesloten met een H. Mis om tien uur

in de plaatselijke kerk van Sint Jan Evangelist. De Elshoutse gildebroeders assisteerden tijdens de kerkdienst. Het gilde Sint Willibrordus uit Heeswijk was ook aanwezig. Na de plechtige mis gingen de beide gilden in processie naar de Genadekapel.

Als een gilde veel -actieve- leden heeft, kun je het splitsen, zodat je op twee plaatsen bent. Wij schrijven 6 juni. Een gedeelte nam deel aan het "Elshouts spektakel"; het grootste deel was in Loon op Zand bij de kringdag van Kring Maasland. Vier prijzen vielen het gilde toe: Derde mooiste gilde in de optocht en drie vendelprijzen. "Da's een echte..." zeiden veel toeschouwers bij het landjuweel te Etten Leur, op zondag 27 juni. Men wees dan naar de standaardruiter van het Elshoutse gilde, G. Moonen. Hij behaalde tijdens het juweel een eerste prijs. Evenzo deed Jan van Drunen, maar dan in de vendelklasse-A.

"Stoute soldaten"

De gilden Sint Ambrosius uit Loon op Zand, Sint Antonius/Sint Sebastiaan uit Haaren en het Oisterwijkse gilde Sint Sebastiaan schieten jaarlijks, met de handboog, om de "Janus van de Wiel Wisselbeker". Dit jaar op 23 mei bij het Haarense gilde. Na een sportieve kamp mochten de Oisterwijkse gildebroeders de wisselbeker voor een jaar mee naar huis nemen. Op 6 juni bij de Kringdag te Loon op Zand en op 27 juni te Etten Leur op het Landjuweel verdienden de schutters ook al enige prijzen. De eerste zondag van juli gaf het Sint Sebastiaangilde samen met het eerdergenoemde Haarense gilde een vendel- en schietdemonstratie in het centrum van Oisterwijk, De Lind. Het is in de (kleuter)groepen van het basisonderwijs gebruikelijk dat op maandag enkele leerlingen iets vertellen wat ze zoal gedaan hebben in het weekend. Zo verhaalde een kleuter over het gildefeest in Loon op Zand en vulde aan: "Mijn papa is bij de schuts en zwaait met de vlag, ook doet hij schieten." Als een juf zoiets verneemt, is het vervolg binnen een dag geregeld! Die papa moest dus een keer vendelen en wat van het gilde laten zien. Zo toog vendelier Jack Goudsmits op 8 juli naar basisschool "Den Akker" te Oisterwijk, waar hij aan ongeveer 120 kinderen uit de onderbouw diverse attributen toonde, vergezeld van enige dia's. Ook de vendeldemonstratie ontbrak niet. De kinderen konden ook vragen stellen, waarbij één vraag als een rode draad door de middag liep: "Waarom hebben die stoute soldaten Sebastiaan doodgeschoten?" "Was jij er toen ook al bij?"

120 Kinderen blijven zitten met die ene vraag.

Standaardvaandel

Negentwintig mei vond, traditiegetrouw op de zaterdag voor Pinksteren, het koningschieten plaats van het Sint-Hubertusgilde te Drunen. Vanaf het gildehuis werd in optocht door het dorp getrokken om de zittende koning, Gerard Klerks, van huis te halen. Hierbij ging de standaardruiter voorop; mogelijk gemaakt door Gebr. de Wit die een paard ter beschikking stelden. Daarbij kwam ook het nieuwe standaardvaandel geheel tot zijn recht. De dank van het gilde gaat uit naar Mevr. Riek van Laarhoven, die geheel belangeloos de standaard prachtig heeft vernieuwd. Vervolgens ging het richting

Jacobushof waar, na de mis, de bewoners een vendelgroet en een drankje werden aangeboden. Terug in gildehuis "De voorste venne" genoten de gildeleden van een voortreffelijke koffietafel, gevolgd door het koningschieten op het terrein aan het Steegerf. De schietboom werd bevrijd door beschermheer Breeveld. Zijn schot was raak, doch het duurde daarna nog 327 schoten voordat de vogel viel. Leo Borgmeyer is de nieuwe koning! Bij de jeugd volgde Carl van de Spruyt zijn broer op als jeugdprins. Het gilde sloot de dag passend af met het koningsbier en een barbecue. Tijdens de kringdag van Maasland, 6 juni, werd keizer Jan Klerks kampioen bij de 60-plus schutters. Het meest verguld was het gilde met een tweede prijs als mooiste gilde in de optocht.

Een taaië puist

Onder een stralende zon was het zaterdag 22 mei koningschieten in Vorstenbosch bij het gilde sint Antonius Abt. Nadat de "oude" schutterskoning en gildekoning thuis waren afgehaald, en na een traktatie van koffie met gebak, werd door loting de volgorde van schieten bepaald. Na zes ronden van drie schoten werd Ronnie van Grunsven schutterskoning, zonder te missen. Ronnie is vanaf zijn zesde jaar lid van het gilde; eerst als schildknaap, later vele jaren tamboer en nu een fervent geweer- en kruisboogschutter. Daarnaast speelt hij ook jeu de boules. Met het "puist-schieten" deden 31 belangstellenden mee. De puist was echter zo taai dat na 310 schoten werd besloten om er een andere puist op te zetten. Deze begaf het na 80 schoten. De gelukkige was Mien van Asseldonk. Voor de loting van de obligaties werd het schieten stilgelegd. De notaris trok twintig nummers, waarbij het laatste nummer een premie van honderd gulden ontving. De deken-rentmeester betaalde de aanwezigen meteen uit, waarbij door drie personen spontaan de honderd gulden aan het gilde werden teruggeschonken.

Het jeu de boules-spel werd zeer fanatiek beoefend. Iedereen stond ongeduldig te wachten of er een baan vrij kwam. De grote verrassing was, dat het hele huidige bestuur, bestaande uit drie tamboers en vier vendeliers uit vroegere jaren, een vendelhulde bracht aan de groep vendeliers met tamboer, die in het Belgische Genk Europees kampioen was geworden. Al met al een mooie, gezellige en drukke dag, met veel belangstelling van de plaatselijke gemeenschap. Het publiek heeft zich uitstekend vermaakt met schieten, jeu de boules en buurten.

Op weg naar een keizer?

Het gilde Sint Joris/Sint Sebastiaan uit Berkel-Enschot schiet vierjaarlijks om de koningstitel. Zondag 16 mei waren op het kerkplein en eromheen Sint Jobfeesten georganiseerd. Getrouw de tradities werden de leden met tromgeroffel en bazuingeschal gewekt en opgeroepen aan het koningschieten deel te nemen. Om elf uur verzamelde het gilde bij de oude toren in Enschoot en werd opgetrokken naar de parochiekerk van de H. Caecilia voor een plechtige eucharistieviering met een dubbel karakter. Een mis rond het Sint Jobfeest en ter nagedachtenis aan de overleden leden. Na koffie en een broodje bij café Mie Pieters vond om ongeveer een uur de loting plaats waarna de wedstrijd begon. Er was voor een "slimme" vogel gezorgd, welke nogal wat moeite kostte, maar uiteindelijk had oud koning Jan Daems het geluk het houten dier te laten vallen. Hij was het dus weer die zich koning mocht noemen. Een van de eerste reacties was: "Gaan ook wij op weg naar een keizer? Het zou voor het eerst in de geschiedenis zijn." Na het gebruikelijke beraad van de overheid werd Jan gevraagd wederom alle plichten en rechten van het koningschap op zich te nemen, hij antwoordde met een ferm "Ja". Zoals met de organisatie van de Sint Jobfeesten afgesproken, begaven allen zich naar het kerkplein waar onder de feestgangers de nieuwe koning werd geïnstalleerd. Dit maakte wat aardige reacties los en men ervoer het als een cultureel gebeuren, waarvan velen niet op de hoogte waren. Terug bij de kastelein waar buiten, genietend in de zon,

nog gezellig samen met de nieuwe koning en zijn gekozen koningin werd getoost op zijn nieuw verworven regeerperiode.

Het nieuwe koningspaar en de prinses.

Voor de tweede maal schoten de dames die zondag om de titel "prinses". Hun vogel was opgesierd met enige ballonnen. Naar later bleek een onvoorziene handicap! Toen de vogel wilde vallen beletten de ballontouwjes dit. Het was een hele toer de vogel op de grond te krijgen. Terwijl gildezuster Corry Wehmeijer weer een poging ondernam, zij moest nog richten, klonk plotseling gejuich. Haar voorgangster, gildezuster Els van Rijzingen, bleek toch de gelukkige: de vogel viel spontaan, na haar schot. Zij mocht zich prinses weten voor de komende vier jaren. Ook zij werd op het kerkplein geïnstalleerd en gehuldigd, en deelde nadien in de feestelijkheden bij café Mie Pieters.

Het gilde was ook op het landjuweel te Etten-Leur, en met veel plezier. Het was een fraai schouwspel met soms, volgens het gilde, het karakter van een georganiseerde chaos, maar toch! Men vond het jammer dat de wedstrijden zo uitliepen. Het werd door menigeen als wat te langdurig ervaren.

Duizend gildejaren met zwart vlees

Zondag 11 juli vierde het gilde Sint Antonius Abt uit Vorstenbosch het feit dat alle 63 gildebroeders samen duizend jaar lid waren. Dit werd gevierd, tegelijk met het begin van het vakantie seizoen. 's Morgens om elf uur was er een H. Mis op de accommodatie van het gilde, "t Gildebergske", ondersteund door het kinderkoor, het jongerenkoor en het Carolkoor. Na de mis ontving pastoor H. Groothuyse een zilveren draagspeld als blijk voor de functie van gildeheer. De speld draagt een afbeelding van Sint Antonius Abt. Hierna bood het gilde aan alle aanwezigen een kopje koffie of een glaasje fris aan. Iedereen kon tot twee uur gewerschieten, kruisboogschieten of jeu de boules spelen. ter afsluiting genoot eenieder van een door het gilde aangeboden barbecue. Door de stralende zon, en de nodige drankjes, werd het een zeer gezellige dag. Vanwege het enthousiasme vergaten sommigen het vlees op de barbecue, wat dan wel eens zwart zag. De voor herhaling vatbare dag werd in het begin van de avond afgesloten.

Tegenslag

Gildebroeder Willem de Vries van het Udenhoutse gilde Sint Antonius-Sint Sebastiaan maakt een geslaagde voettocht van 2500 kilometer naar Santiago de Compostella in Spanje. Zoals u in de vorige Gildetrom heeft gelezen was Willem op 14 maart vertrokken. Na 96 dagen lopen en zes rustdagen kwam Willem op 21 juni in Spanje aan. Tijdens de tocht is hem niets bespaard gebleven. Slecht weer, een kapotte tent en een verkeerde route. De grootste tegenslag was echter dat zijn hond "Bengs" niet welkom was in Spanje. Het passeren van de grens was geen probleem, alle papieren waren in orde; echter door de bevolking werd de hond niet geaccepteerd uit vrees voor de hondezieke rabies. Willem kon met zijn hond geen eet- en slaapplek meer bemachtigen. Hij was daarom

genoodzaakt de hond op te laten halen en alleen verder te gaan. Dit was na 1800 kilometer een moeilijke beslissing. De aankomst in Santiago op 21 juni was mooi en indrukwekkend. Een medegildebroeder wachtte Willem op en met de auto reden ze in een paar dagen naar huis. Daar stonden familie en vrienden hem op te wachten. Drie dagen later was hij als tamboer al weer present op het landjuweel te Etten Leur.

Indien er gildebroeders zijn die verdere informatie willen over deze tocht, kunnen zij contact opnemen met de secretaris van het Udenhoutse gilde.

Naast deze belevenissen van een gildebroeder heeft het gilde natuurlijk niet stilgezeten. Zo was het bij de meimaandvieringen in Den Bosch, te gast op de kringdag te Loon op Zand en het landjuweel te Etten Leur. Tijdens deze dagen behaalde het gilde acht prijzen, wat volgens het gilde een zeer goed resultaat was. Inmiddels maken de gildebroeders zich op voor het koningschieten tijdens de Udenhoutse kermis, eind augustus.

Esch - Lourdes - Esch

Gildebroeder Toon Verbruggen van het Essche gilde Sint Willibrordus heeft op eigen initiatief een sponsoraktie ondernomen om een zieke Esschenaar een Lourdesreis aan te bieden. De rest van de opbrengt zou voor het gilde zijn, voor de bouw van een nieuw schutslokaal. Maar door de spontane en gulle gaven van de inwoners van die plaats werd de sponsoraktie zo'n groot succes, dat er twee zieken naar Lourdes konden gaan en er toch nog geld over was voor de bouw. Toon Verbruggen heeft een fietstocht volbracht van Esch naar Lourdes en weer terug. Op 14 mei stapte Toon in alle vroegte op zijn fiets, uitgeleide gedaan door het gilde, om in ongeveer twaalf dagen naar Lourdes te trappen. Onder escorte van wielersclub "Het pionneke" is Toon op zondagmorgen 13 juni teruggekeerd van zijn sponsortocht. Zes kilometer, onder zeer wisselende weersomstandigheden 2730 kilometer gefietst, twee keer een kapotte band, maar gelukkig en voldaan over de grote -ook persoonlijke- prestatie, werd Toon door het Sint Willibrordusgilde in de bloemen gezet. Onder grote belangstelling van familie gildevrienden en parochianen vierde het gilde de H. Mis. Na de viering werd hem en zijn familie en belangstellenden een koffietafel aangeboden, waarbij Toon uitgebreid over zijn ervaringen gedurende de lange reis vertelde. Ook op deze dag werd door de deken-schrijver bekend gemaakt dat hij bericht had gekregen van "Stichting de Gildetrom" dat Pieter Verbruggen de 3000ste abonnee van "De Gildetrom" was geworden. De stichting bood hem een gratis abonnement voor een jaar aan.

Voor vier jaar koning.

Op 26 juli heeft het Sint Willibrordusgilde koning geschoten. Het vierjaarlijkse treffen begon 's morgens om half acht toen het gilde verzamelde om de oude koning thuis af te halen, waarna de dag begon met een H. Mis. Na de koffietafel trok het gilde naar het nieuwe schietterrein waar de koningsvogel

dit jaar voor het eerst in de achttien meter hoge kogelvanger geplaatst werd. Na viereneenhalf uur schieten en bij het 526ste schot wist Henk Huijbers het laatste stukje van de vogel naar beneden te laten vallen. Na de installatie van de koning trok het gilde in optocht en onder grote belangstelling door het dorp om de nieuwe koning "aan den volke te tonen", zoals in het reglement van 1598 staat vermeld. Ondanks het minder mooie weer van die dag, was er grote belangstelling van Esschenaren en kan het gilde terugzien op een zeer geslaagd koningschieten.

De drieduizendste Gildetromabonnee.

Land van Cuijk

Super taaië vogel en zilveren paar

In de tweede week van juni heeft het Sint Willibrordusgilde van Geijsteren een vierdaagse afgewerkt. Op 10 juni werd in de vroege avond begonnen met het jeugdkoningschieten, na een dankwoord aan het scheidende koningspaar Hans en Lilly Thijssen. Bij het honderdzevende schot lukte het de achtjarige Peter Janssen de vogel omlaag te halen en werd hij daarmee jeugdkoning van het gilde.

Taaië vogel

Daarna was het de beurt aan de echte gildebroeders. Burgemeester Hahn en gildepriester Van Kempen losten de eerste schoten om de vogel te "vrijen". Beschermheer baron de Weichs de Wenne en keizer Harry Boom volgden en daarna alle gegadigden (te beginnen met de oude koning) 39 in getal. Grote belangstelling dus voor het koningschap. Maar de keizer had de houten vogel wel heel erg sterk gemaakt en wat men ook probeerde, het "beest" weigerde van zijn hoge stek te komen. De duisternis begon al wat in te vallen en om 22.15 uur besloot men dan toch maar de strijd te staken om die de volgende dag om 20.00 uur weer voort te zetten. De vogel had toen al 950 schoten te verwerken gekregen. De bewaking werd volgens reglement ingesteld voor de hele komende nacht en de volgende dag. Gedurende de vrijdag kwamen veel gildebroeders en ook andere inwoners zich vergewissen dat de vogel er nog steeds was en hadden de bewakers heel wat te vertellen aan de kijkers. Er zijn geen echte pogingen tot diefstal van de vogel gesignaleerd. De strijd begon weer bij nr. 0, de koning van 1992 en bijna iedereen was weer van de partij. Nog 176 schoten waren nodig en uiteindelijk was met het 1126e schot Hans Thijssen opnieuw de gelukkige. Hij gaf de inmiddels zwaar gehavende vogel het genadeschot, hoewel het er nog even op leek dat deze niet zou vallen. Na opnieuw met het koningszilver te zijn omgehangen en na het nuttigen van de erewijn bij het gildehuis, stelde Hans zijn vrouw Lilly, die intussen weer in Venray thuis was, in kennis van zijn hernieuwd koningschap en Lilly haastte zich met de kinderen Mike en Mandy weer naar Geijsteren om daar vervolgens

opnieuw kennis te geven van haar bereidheid het koningin-schap weer voor een jaar op zich te nemen.

Concurrentie voor de keizer

Het was Hans dus warempel gelukt om voor het tweede opvolgende jaar koning te worden en dat betekent dat hij volgend jaar keizer zou kunnen worden. Volgens het reglement van het gilde heeft dat tot gevolg dat de huidige keizer Harry Boom volgend jaar zijn titel moet verdedigen en hij dus ook weer gewoon aan de wedstrijd mag deelnemen. Alleen als Hans dan weer de vogel afschiet, zal hij het keizerschap van Harry Boom overnemen, in alle andere gevallen blijft Harry keizer.

Keizersfeest

Zaterdag 12 juni stond geheel in het teken van het 25 jarig keizersfeest van Harry en Toos Boom-Arts. Op 13 juni 1968 schoot Harry Boom, toen 21 jaar, voor het derde achtereenvolgende jaar de koningsvogel omlaag en dat betekende dat hij keizer werd van het gilde. Dolgelukkig nam hij deze titel en de daarbij behorende waardigheid aan. Wat dit voor een last voor iemand betekent zou hij in de loop van de tijd pas ervaren. Zijn aanstaande vrouw Toos Arts bleek ook meteen bereid keizerin van het gilde te worden. Vele mooie momenten hebben beiden in hun intussen 25-jarige "carrière" gekend (zoals reizen naar Frankrijk, hun huwelijk, het bezoek van de koningin aan Geijsteren en de doop van de Lunsroos). Maar ook hebben zij ervaren dat keizerschap betekent, altijd klaar staan voor de vereniging en dat was, zeker toen de kinderen nog klein waren, niet altijd even makkelijk. Ze hebben zich steeds uitstekend van hun taak gekwetend en dat met zoveel enthousiasme, dat beide zonen, Maikel en Sjoerd, ook het gildevuur in zich kregen en intussen ook al vele jaren lid zijn. Op de morgen van het feest, 12 juni, plaatsten gildebroeders erebogen bij het gildehuis en bij de keizerlijke woning, waar het keizerspaar hen onthaalde op echte keizerbitter. Tegen de avond werden het keizerspaar en hun twee zonen thuis afgehaald door het gilde en in optocht trok men naar de kerk. In een nagenoeg volle kerk begon de jubileumviering met een H. Mis uit dankbaarheid, uiteraard met gilde-eerbetoon en gezongen door een koor van gildebroeders. Op het pleintje voor de kerk vond vervolgens een vendelhulde plaats en daarna trok iedereen naar het gildehuis, waar de receptie plaatsvond. Naast zeer veel Geijsterenaren en familieleden en kennissen van het paar, waren ook collega-keizers en keizerinnen aanwezig. Namens hen voerde keizer P. ten Haaf uit Milsbeek het woord. Namens het gilde sprak eerste gildemeester Piet Kunen waarderende woorden aan het adres van keizer en keizerin, voor hun 25-jarige onaflatende inzet en bood hen een schilderij aan waarop een deel van het gilde, waaronder het keizerspaar zelf.

Koningspaar voorgesteld aan gildepriester v.l.n.r.
vaandrig Jan Kleeven, keizerspaar Harry en Toos Boom,
jeugdkoning Peter Janssen, gildepriester van Kempen,
koningspaar Hans en Lilly Thijssen.

Zondag 13 juni werd de laatste dag van deze gildevierdaagse. Het gilde nam deel aan de hoogmis en aan de Sacramentsprocessie. Vervolgens werden jeugdkoning, koning en koningin voorgesteld aan de gildepriester en de beschermheer en vond een huldiging plaats voor het gildehuis. De koning tracteerde daarop de gildebroeders. Het is gebruikelijk dat de koning naar zijn woning wordt begeleid, doch wanneer hij buiten Geijsteren woont, moet hij een plaats binnen het dorp aanwijzen voor de huldiging. Hans en Lilly kozen daarvoor het gildehuis. Nu is het wachten op volgend jaar Sacramentsdag, dan zal blijken of de keizer wordt ontthoond. De kans is klein, maar wie weet.

Tromprestaties en schitterende zaterdagmiddag

Na jarenlange repetities en concoursen hebben de tamboers van het Heilig Bloedsgilde, in vijf opvolgende jaren twee maal zilver en drie maal goud gehaald op het W.M.C. (wereld muziek concours) te Kerkrade. Een hele prestatie temeer daar het wegens de werkzaamheden (veelal ploegendienst) van de tamboers, dikwijls moeilijk is de repetities bij te wonen. Mocht u geïnteresseerd zijn, u bent van harte welkom om hen aan het werk te zien.

Op zaterdag 24 april trok het gilde vanuit het gildehuis "t Tweespan" naar de Haagbeuk om daar de huidige koning Jan Heijnen, eerste dame Thea Hendriks en jeugdkoning Bas van Kuilenburg af te halen. Teruggekeerd in het gildehuis vertrok men naar het Sambeekse schietterrein, omdat de Boxmeerse schietboom nog niet herplaatst kon worden. Nadat burgemeester Boumans het eerste schot loste om de vogel te vrijen, was het wederom Bas van Kuilenburg die na 116 schoten jeugdkoning werd. Kort daarna werd Tonny Driessen na 150 schoten eerste dame en Sjang Coopmans na 221 schoten koning. In 1989 had hij ook die eer. Terug in Boxmeer werd de koning overvondeld en koningsbier gedronken. De dag werd afgesloten met een teeravond. ■

oud Nieuws XIII

(Berichten uit Meijerijse Courant
1890-1915)

HOOG- EN LAGE MIERDE (vervolg)

Sint-Jorisgilde (Hooge Mierde)

25 mei 1909:

Bij de nieuwe hoofdmans Jan Meulenbroeks verzamelde de Sint-Jorisgilde zich om 8 uur (op 24 mei). Om 9 uur werd er een H. Mis opgedragen. Daarna ging men naar het gildelokaal bij E. Jansen, waar iets gedronken werd. Vervolgens trok men naar de schutsboom. Willem Antonis, die pas die morgen lid geworden was, werd koning. De eretekenen werden hem vervolgens omgehangen en de burgemeester feliciteerde hem. Daarna trok men weer terug naar het verenigingslokaal.

27 mei 1909:

Op 25 mei was de tweede teerdag van het St.-Jorisgilde. Er werd een prijsverschieting gehouden met het geweer op de vaste vogel. Uitslag: 1e Willem Antonis (Koning) 2e Fr. Adams, 3e Geert Tops. Er traden deze dag verschillende nieuwe leden toe en over 6 jaar hoopt men weer zo goed koning te schieten.

2 augustus 1910:

Men plaatste een schutsboom bij café E. Jansen. Snierend schrijft de correspondent: "Mogelijk komt er hier nu nog wel een jongelieden Gilde bij." En dat gebeurde ook. Enige tijd later wordt er door "Diana Scherpschuttersvereniging" koning geschoten. De koning van het St.-Jorisgilde te Hooge Mierde (W. Antonis) werd koning van de nieuwe schuttersvereniging. ■

(wordt vervolgd)

J.M. Oomen

NIEUWS MET NAMEN

Kwartier van Oirschot

Kringonderscheiding

M. Wintermans

Het gilde St. Lambertus Vessem heeft op 9 mei Godefridus (Fried) Martinus Wintermans gehuldigd voor zijn veertig jarig gildelidmaatschap: 21 jaar lid van het O.L. Vrouwegilde Eersel (1953-1974) en 19 jaar bij het St. Lambertusgilde (vanaf 1974, toen hij zich in Vessem vestigde). De Kringvoorzitter spelde hem de kringonderscheiding op.

Een nieuwe keizer en koning

Bij het koningschieten in Hoogeloon, bij het gilde St. Joris, lukte het Piet Beerens voor de derde maal achtereen de koningsvogel naar beneden te halen, waardoor hij het keizerschap verwierf. Daarmee werd hij de tweede keizer in het bijna vierhonderd jarig bestaan van het gilde. De eerste keizer was Dorus van Gerwen in 1952. Opnieuw werd een vogel op de boom geplaatst. Na een felle en spannende strijd werd Frans Castelijns de koning voor de komende twee jaren. Dit alles speelde zich traditiegetrouw af in het Koebos, onder toezien van ongeveer zeshonderd aanwezigen!

Onder barre weersomstandigheden

Het kan de opmerkelijke ingezetenen uit Moergestel niet ontgaan zijn, dat er voor de gilden iets bijzonders te gebeuren stond, 5 juli kermismaandag. In alle vroegte zag men overal gildebroeders op weg naar het woonadres van hun respectievelijke koningen om deze (zoals dat zo mooi genoemd wordt) volgens oud gebruik uit te halen. Na de gildemis vertrokken de drie gilden naar het schietterrein nabij café Het Draaiboompje waar het gilde St. Catharina onder barre omstandigheden toch nog koning schoot. Was er eerst nog sprake van uitstel, om half twee verschenen toch vijf kempanten onder de boom, die in een enerverende strijd elkaar bekampten. Het was uiteindelijk Hein Bruurs, die na het 99ste schot, onder luid applaus van een nog behoorlijk aantal belangstellenden, de vogel naar beneden wist te halen. Na de gebruikelijke ceremonies werd eerst in café Het Draaiboompje verpoosd en

daarna de terugtocht naar het dorpscentrum aanvaard. Daar werd in gildehuis café De Klaore nog druk nagekaart en de dag verder in gezelligheid doorgebracht.

De gelukkige koning temidden van de gilde-overheid.

foto: C. v.d. Bijgaart, Moergestel

Vier generaties bij doopviering

In aanwezigheid van het voltallige gilde Sint Sebastiaan en Barbara had op pinkstermaandag 31 mei de doopviering van Koen van Elderen plaats in de kapel van bejaardencentrum "Reuselhof" in Moergestel. De dopeling is de zoon van vendelier Geert en Eljon van Elderen. Het is een kleinzoon van gildeschrijver Jan van Elderen Jr. en achterkleinzoon van keizer Jantje van Elderen, 95 jaar, reeds 24 jaar keizer en gedurende 74 jaar lid van het gilde. De doop werd verricht door gildeheer Koos van Elderen, zoon van de keizer. Het was voor de familie, maar ook voor het gilde, een unieke gebeurtenis. De kans dat zo'n feit zich herhaalt is niet groot. Door de aanwezige gildebroeders werd de kleine Koen spontaan voorgedragen als jeugdlid. En nou maar afwachten of er echt gildebloed in hem zit, zoals bij vorige generaties.

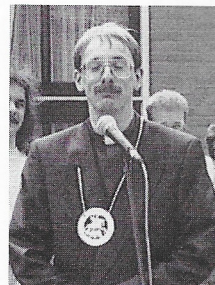

Vier generaties Van Elderen.

Van vendelier naar het priesterschap

Het was voor het gilde Sint Joris Diessen een grote vreugde op 5 juni ooggetuige te zijn van de indrukwekkende priesterwijding van vijf jonge priesters in de Sint-Janskathedraal in Den Bosch. Een bijzonderheid was dat een van hen gildebroeder en oud-vendelier Ron van den Hout was. Op zondag 6 juni heeft het gilde Sint Joris (samen met het zuster-gilde Sint Sebastiaan) de neomist vanuit zijn ouderlijk huis naar de kerk gebracht, waar hij voorging in zijn "eerste-mis". Medelebranten waren pastoor Kraanen en oud-pastoor Vogels. Na de eucharistieviering trok de stoet naar de feestzaal "de Eikelaar". Hier werd eerst een muzikale hulde gebracht door de harmonie en daarna werd hem een vendelhulde gebracht. Vervolgens werd het woord gevoerd door de hoofdmans, die hem namens het gilde mocht meedelen

dat de jonge priester bij de gilde Sint Joris was benoemd tot "gilde-heer". Dit werd tot uiting gebracht met het omhangen van een zilveren schild voorstellende Sint Joris met de draak. Wij kunnen spreken van een uniek geval in het gildewezen, dat een gildebroeder van 28 jaar tot priester wordt gewijd. Gaarne wensen wij de jonge priester een rijk en gezegend priesterleven toe en vruchtbare arbeid.

Ron van den Hout

Eerste keizer en nieuwe koning

Tijdens kermismaandag 28 juni 1993 vond er in Oostelbeers een unieke gebeurtenis plaats. Het vijfjarige koningschieten werd gehouden. In alle vroegte trok het gilde Sint Joris uit om hoofdmans en koning "uit te halen". De dag werd begonnen met een gildemis. Hierna werd een koffietafel aangeboden, zodat de schutters met een goed gevulde maag aan hun zware taak konden beginnen. Onder leiding van de harmonie trok men in grote getale naar de plaats bij de oude toren. Na het vrijen van de schutsboom werden de ere-schoten gelost door Pastor Verbakel, Burgemeester Wijgergangs, Dokter Mutsaers, John Hems (adviseur), R. Verhagen (hoofdmans) en P. v.d. Velden (oud-koning). Hierna begon er een felle strijd door vijf gildebroeders. Na het 299ste schot viel het laatste stuk van de vogel naar beneden. De schutter was Piet van de Velden, die het lukte voor de derde keer koning te worden en die zich daardoor keizer mag noemen. Een unieke gebeurtenis omdat sinds het bestaan van dit gilde, vanaf 1600, er nog nooit een keizer is geweest. Hierna werd weer een nieuwe vogel op de boom geplaatst en na een uur schieten lukte het gildebroeder Jan van Riel de laatste stukken van de vogel naar beneden te halen en daarmee was hij de nieuwe koning. Dit gilde kan terug zien op een mooie, unieke en gezellige dag.

v.l.n.r. R. Verhagen (hoofdmans), J. v. Riel (koning), P. v.d. Velden (keizer) en M. Schilders (vaandrig).

Hoofdmanszoon koning

Johan de Brouwer

Nadat alle gildebroeders en -zusters van het Sint-Jorisgilde Goirle op 3 juli door standaardruiter Simon de Brouwer met bazuingeschal gewekt waren, verzamelden zij zich (samen met zuster-gilde St. Mauritius en genodigden) bij gildehuis Hof van Holland. In de kerk van Maria Boodschap werd de eucharistie gevierd, waarna de eed van trouw aan de kerkelijke en wereldlijke overheid werd afgelegd. Na de koffietafel in het gildehuis vertrok het gezelschap, begeleid door de Goirlese harmonie naar de "Anna-Weide". De koning en de hoofdmans plaatsten de vogel op de boom. Door de genodigden werd drie keer geschoten. Toen begon de strijd van twaalf liefhebbers om het koningschap. Na ongeveer één uur schieten werd de vogel "gelost" en de dorst gelest. Na nog een kwartier spanning, schoot Johan de Brouwer zich koning; precies op de datum dat hij twaalf jaar geleden lid van het gilde werd (3 juli 1981). Hij begon als vendelier. Vanaf 7 januari 1991 is hij vaandrig. De achtentwintigjarige zoon van de hoofdmans, is de eenenveertigste koning van het Sint-Jorisgilde.

gilde hem een vendelhuide gebracht had. Ook beide zoons, respectievelijke tamboer en vendelier, deelden in de feestvreugde.

Jac Kwinten en koningin.

Sint-Jorisgilde Bladel een nieuwe koning

Amper bekomen van de vermoeienissen en spanning van de geslaagde, door hen georganiseerde, kringgildedag, brak er voor het Sint-Jorisgilde Bladel weer een spannende dag aan. Op zondag 13 juni traden de gildebroeders aan rond de schutsboom voor het jaarlijkse koningschieten. Het was vaandrig Ad Helings, die bij het 99ste schot zodanig raak schoot, dat de laatste resten van de gipsen vogel naar beneden kwamen. Hij zal voor het komende jaar het vaandel in andere handen moet geven. Een gebeurtenis die hij met zijn gezin, burens en gilde uitbundig vierde.

Twee jubilarissen

Het is binnen Kring Kempenland algemeen bekend dat het H. Kruisgilde Gerwen altijd klaar staat, als er een beroep op hen gedaan wordt. Het verbaast dan ook niet, dat (als er binnen het gilde jubilarissen gehuldigd worden) het hen niet aan belangstelling en sprekers zal ontbreken. Zo ook op 6 februari, toen twee gildebroeders (R. Kersten en P. de Louw) herdachten dat zij reeds meer dan 40 jaar lid van het gilde waren. Oorspronkelijk zou dit jubileum vorig jaar gevierd zijn, maar wegens familieomstandigheden had men het moeten uitstellen. Na de gebruikelijke vendelhuide opende hoofdmans M. van de Berk de rij sprekers, gevolgd door burgemeester Terwisse van de Gemeente Nuenen CA, waarvan Gerwen deel uit maakt. Burgemeester Terwisse had de vererende taak om beide gildebroeders, vanwege hun verdiensten voor de lokale gemeenschap op zowel sociaal-, cultureel- als maatschappelijk terrein, mede te delen, dat het gemeentebestuur had besloten hun toe te kennen de bronzen ere-medaille van de gemeente Nuenen. Als laatste spreker voerde de vice-voorzitter van Kring Kempenland, M. van der Voort, het woord. Hij stelde dat niet alleen de gildebroeders die jubileren, maar ook het gilde deelt in de hulde die gebracht wordt: "Een onderscheiding, toegekend aan een gildebroeder, uitstraling heeft naar het gilde als geheel." Waarna hij beide jubilarissen huldigde met het opspelden van het

Zilveren Schild van Kring Kempenland. Ook de beide echtgenotes werden niet vergeten. Buiten de bekende bloemen werden zij op ludieke wijze door plaatsvervangende districtsraadheer T. Schönhoff vergast op een typisch Mierlo's drankje. Na alle lovende woorden en handelingen, zette het gilde rond zijn jubilarissen het feest voort tot in de kleine uurtjes, waarbij gildebroeders en gasten ook wel hun typisch Brabants drankje gehad zullen hebben.

R. Kersten en P. de Louw.

Koningsdeken schoot zich weer koning

Bert Staals

Op de zonnige zondag 20 juni had het driejaarlijkse koningschieten plaats bij het Sint-Jansgilde van Soerendonk. De publieke belangstelling was groot.

Na het vrijen van de boom door burgemeester A. de Jong-Craijé traden vijf gemotiveerde gildebroeders in het strijdperk. Oud-Koning Leo Vos verdedigde zijn titel met verve, maar moest toezien hoe koningsdeken Bert Staals met het 554ste schot het laatste stukje van de vogel naar beneden haalde en zich zo voor de tweede maal koning van het Sint-Jansgilde schoot. Na de gebruikelijke felicitaties aan de nieuwe koning en zijn echtgenote, werd hem de koningsmantel omgehangen en klonk er een driewerf hoera. Na terugkomst in de dorpskern vond op het H. Hartplein en in het gildehuis de inhuldiging plaats. Tamboer Bert Staals is vele jaren deken-secretaris van het Sint-Jansgilde en secretaris van de tromcommissie van Kring Kempenland en was eerder koning van 1987 tot 1990. Het gilde kan vertrouwen op een goede koning.

"Ommeganck" met jubilarissen te Soerendonk

Al op kermisdinsdag 29 juni moest de nieuwe koning officieel naar buiten treden, want toen hield het Sint-Jansgilde zijn traditionele jaarlijkse "ommeganck". In de vroege ochtend werd de nieuwe koning aan huis afgehaald, waarna de gildebroeders de H. Mis bijwoonden en een vendelhuide brachten aan ere-deken pastoor Bakker. In zaal De Sport volgde de huldiging van diverse jubilarissen. Eerst werden de instructeurs van de tam-

Kempenland

Wel de vogel aan flarden, maar geen dubbel koning

Op 5 juni stond bij het Sint-Martinusgilde van het H. Sacrament te Dommelen (Valkenswaard) het koningschap weer open, nadat de aftredende koning het zilver onder de schutsboom gelegd had. Een zestal gildebroeders waren serieus kandidaat voor het nieuwe koningschap. Nadat reeds enige schoten op de vogel gelost waren, was het de aftredende koning, die met een raak schot de vogel aan flarden schoot, zodat iedereen dacht dat hij het koningschap geprolongerd had. Maar nee. Er bleef nog een klein stukje op de spil staan! Bij het 125ste schot lukte het Jac Kwinten dat laatste restje naar beneden te halen en daarmee het koningschap voor drie jaren te verwerven. Voor het gildehuis werd Jac Kwinten als de nieuwe koning geïnstalleerd. Nadat hij eerst de handen had gewassen en zijn schoenen waren gepoetst, legde hij op het gildevaandel de koningseed af, waarna hij als eerste (over het vaandel gaande) het gildehuis betrad, waar hem en zijn echtgenote een receptie aangeboden werd, nadat het

boers en bazuinblazers in het zonnetje gezet. Zij houden al 25 jaar het muzikale gehalte van het gilde op peil. Voor hun inzet ontvingen beiden een passende attentie. Daarna werden de vendeliers Frits Staals en Jan v.d. Vorst gehuldigd voor hun 25-jarig lidmaatschap.

v.l.n.r. Frits Staals, Harrie Dielissen en Jan v.d. Vorst.

Beiden ontvingen uit handen van kapitein Wim Ras de zilveren gildepenning. Gildebroeder Harrie Dielissen, wiens martiale portret de voorkant sierde van het voorjaarsnummer van De Gildetrom, vierde op deze dag zijn 40-jarig lidmaatschap; hij is sinds 1975 bevelvoerende kapitein. Hij ontving de bronzen legpenning van St. Jan. Voor deze gelegenheid waren ook kringvoorzitter H. Luiten en districtsraadsheer J. de Greef naar Soerendonk gekomen. Wegens zijn vele verdiensten en grote inzet voor het gildewezen werd Harrie onderscheiden met het Gouden Schild van Kring Kempenland, dat hem onder applaus werd opgespeld. Na het bezoek aan de versierde Sint-Jansboom, nabij de kom van het dorp, trok het gilde op naar het gemeentehuis op Cranendonck voor de vendelhulde aan het wereldlijk gezag. Hier had burgemeester mevr. A. de Jong-Craijé nog een verrassing voor Harrie Dielissen. Hij kreeg daar de eremedaille in zilver in de Orde van Oranje Nassau uitgereikt. In de burgerhal van het kasteel-raadhuis werd voor de alom gewaardeerde Harrie een spontane receptie gehouden en genoten de gildebroeders en genodigden van een welkome verfrissing. Na nog diverse stops bij bevriende café's keerde het gilde terug naar het gildehuis waar men nog lang gezellig nakaartte over deze feestelijke "omme-ganck 1993" vol verrassingen.

gen namens het gilde een zilveren schildje. De zilveren gildebroeder kreeg de zilveren speld van St. Antonius Abt. Gildebroeder Piet Hoeben bood tijdens de bijeenkomst, namens de familie Claassen-Hoeben een patroonsstok aan met afbeelding van St. Antonius. Deze werd vervaardigd door gildebroeder Toon Claassen. Na rondgang door het dorp was er die avond een zeer druk bezochte receptie in het gildehuis met daarop volgend een fijne feestavond voor jubilarissen, familie, genodigden en gildebroeders.

Arme vogels die onderspit dolven

Op zaterdag 3 juli vierde het Liesselse Sint-Hubertusgilde het Sint-Jansfeest. Dat gaat al vele jaren gepaard met het schieten om de titel Erekonink. Na een spannende strijd tussen gildebroeders, donateurs en genodigden, was het donateur Toon Bloemen, die met het 190ste schot de vogel naar beneden haalde. Hij streek de eer op.

Bij de jeugdige gildebroeders was het Marco Madou, die met het 167ste schot hun vogel velde. Hij kreeg van schenker Marinus van Bussel een mooie prijs.

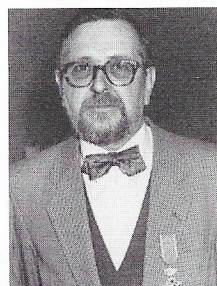
Aan het schieten om het tinnen bord, kan (tegen kleine vergoeding) de hele Liesselse bevolking meedoen. Daarvan werd door verscheidene mensen gebruik gemaakt. De vogel wilde maar niet opgeven. Uiteindelijk (het 312e schot) was gildebroeder Louis van Eijk de gelukkige. Hij wordt voor een jaar de nieuwe erekonink van het gilde.

De jeugdige Liesselnaren konden het vlugger. Hun vogel moest al bij het 75ste schot het onderspit delven. Hier was Marcel de Keizer de gelukkige. Van hoofdmans Theo Goevaerts kreeg hij een herinneringsbeker. Na de prijsuitreiking kregen de winnaars de vendelgroet en trok men in optocht, met de winnaars voorop, terug naar het gildehuis. Daar werden nog enkele gezellige uurtjes doorgebracht.

Maasland

Ridder

"Ridder"

Piet van Melis

Op de vooravond van koninginndag 1993 werd Piet van Melis onderscheiden tot Ridder in de Orde van Oranje Nassau. De burgemeester prees hem in zijn toespraak als directeur van het Instituut Pieter Brueghel, Centrum voor Kunst en Vormgeving in Veg-

hel, dat dit jaar 25 jaar bestaat en waarvan de onderscheidene als die jaren directeur is. Hij heeft het centrum gemaakt tot een breed en zijd befaamd instelling. Op allerlei cultureel gebied in Veghel en omgeving verrichtte hij hulp en bijstand. Gildebroeder van Sint Barbara Veghel vanaf het eerste uur, is tweemaal koning geweest en is al in zijn derde periode als deken-schrijver. In de hulde deelde zijn vrouw Ankie en zijn zonen.

Schutters, schutters...

Tijdens de patroonsdag van het gilde Sint Joris te Berlicum zijn twee jubilarissen gehuldigd. Jo Doedee, veertig jaar gildebroeder. Hij was een goede schutter en tevens zilverdrager. Jammer genoeg laat zijn gezondheid het niet meer toe nog actief aan het gildegebeuren deel te nemen. Vervolgens Wim van Helvoort; hij was 25 jaar gildebroeder. Op 12-jarige leeftijd was hij al als een bekwaam tamboertje verbonden aan het gilde. Nog steeds "slaat" Wim de trom, al 31 jaar! Daarnaast is ook hij een goede schutter die op gildedagen en wedstrijden het felbegeerde zilver weet te verdienen. Tien jaar is hij nu deken-rentmeester van het gilde. Voorts is hij nog altijd nauw betrokken bij de opleiding van tamboers en schutters. Beiden kregen lovende woorden toegesproken en werden door hoofdmans Henk van Uden hartelijk bedankt voor hun inzet voor het gilde. De hoofdmans onderscheidde de jubilarissen met zilver, de echtgenotes ontvingen bloemen. Hierna werden de beste schutters van het seizoen 1992 gehuldigd. Bij de A-klasse bleek Patrick van Helvoort de beste te zijn en werd zijn neef Ardie van Helvoort (jr) beste in de B-klasse. Vergezeld van een zilveren speld, ontvingen de schutters gelukwensen van de hoofdmans voor hun prestaties.

Succesvol

Op 29 april werd door burgemeester De Laat, van Den Dungen, de ere-medaille in zilver in de Orde van Oranje Nassau uitgereikt aan Huub van Alebeek, omdat hij veertig jaar lid is van het gilde Sint Catharina, waarvan bijna twintig jaar als deken-schrijver. Tijdens het koningschieten op 12 juni ontving de jubilaris uit handen van de hoofdmans van Kring Maasland, Henk Eijkemans, de Kringonderscheiding.

Huub van Alebeek ontvangt de kringonderscheiding.

Peelland

Drie jubilarissen op patroonsdag

In januari vierde het Sint-Antonius Abt gilde Deurne de patroonsdag. Het had dit jaar drie jubilarissen: Ties Adriaans en Ties Swinkels veertig jaar en Nol Bekkers vijftig jaar gildebroeder. Na de plechtige H. Mis in de grote kerk volgden koffietafel en huldiging van de jubilarissen. De veertigjarige gildebroeders kre-

Beschermvrouwe

Mevr. De Koning-van Belkum

Na de gildemis, ter gelegenheid van de viering van de patroonsdag van Sint Joris, trok het Berlicumse gilde naar hun gildehuis voor de jaarlijkse teeravond. Tijdens deze bijeenkomst werd mevrouw De Koning-van Belkum, met welgekozen woorden van hoofdman Henk van Uden, meegedeeld dat zij met algehele instemming van de gildebroeders was benoemd tot beschermvrouwe van het Sint Jorisgilde, als opvolgster van haar eind vorig jaar overleden echtgenoot. Onder groot applaus werd haar door de hoofdman een fraai medaillon omgehangen, als teken van haar waardigheid, gevolgd door een kleine bloemenhulde. Zichtbaar ontroerd dankte de beschermvrouwe de gildebroeders allerhartelijkst voor het vertrouwen, om het levenswerk van haar man voort te kunnen zetten in het belang van het gilde. Tweeëntwintig jaar lang, zo vervolgde zij, had zij samen met haar man "hun" gilde met zeer veel genoegen en met grote belangstelling gevolgd. Mevrouw De Koning beloofde het gilde te zullen blijven steunen en vertegenwoordigen waar dat nodig zou zijn. Daarna bood zij het gilde een fraai, met de hand gedreven, zilveren juweel aan, als aandenken van het beschermheerschap van de familie De Koning-van Belkum. Op het juweel onder andere het familiewapen, zijnde een geknielde boogschutter. Aansluitend dankte zij de gildegezinnen en de gildeheer voor de warme belangstelling, vooral bij de ziekte en het overlijden van haar man. Tot slot riep zij allen op om de zo hechte en warme broederschap in het gilde te bewaren en toch vooral de jeugd te stimuleren zich aan te sluiten, om het Sint Jorisgilde levend te houden. Met muziek, zang en dans werd de avond voortgezet tot in de kleine uurtjes, terwijl de gildebroeders nog aangenaam verrast werden met twee swingende optredens van het Berlicumse orkest "De Pannelappen".

Land van Cuijk

Achtste keizer van Holthees

Op Tweede Pinksterdag, 31 mei, werd het traditionele koning- en burgerkoning(in)schieten gehouden. Het gilde trok om negen uur naar de kerk, waar beschermheer rector Verbeeten de heilige mis opdroeg. Aansluitend werd in

café Het Trefpunt de jaarvergadering gehouden, onder toezicht van beschermheer burgemeester Dittner van Vierlingsbeek. Na de middag werd op het schietterrein gestreden om de gildekoningstitel en om een burgerkoning of -koningin. De burgemeester loste onder grote belangstelling van de burgerij van Holthees en Smakt het eerste schot. Na 91 schoten werd Mario Zegers burgerkoningin. De gildebroeders waren nog in een felle strijd gewikkeld, regelmatig pauzerend om de zaak eens te bekijken en wat te versterken. Drie gildebroeders bleven strijden. Na tweehonderd schoten werd de vijftienvijfjarige Ronnie Gielen koning; voor de derde keer op een rij. Hij mag zich vanaf pinksteren 1994 keizer noemen. Samen met zijn vriendin Monika Klaiss uit Zwitserland kunnen ze zich presenteren als achtste keizerspaar in de geschiedenis van het O.L. Vrouwegilde Holthees.

R. Gielen en M. Klaiss.

Van gildesecretaris tot koning

Op 31 mei, Tweede Pinksterdag, schoot de volijverig gildesecretaris Jan van Dongen zich tot koning van zijn Sint-Jacobusgilde Zeeland. Het was om verschillende redenen voor hem en zijn vrouw Marie zeer ontroerend: Jan werd koning op zijn eigen grond. Nu werd hij koning in Zeeland zelf. In 1971 was hij het in Ravenstein geworden, omdat het Zeelandse gilde toen nog geen eigen terrein had. Voor Jan en Marie betekent het koningschap een grote eer. Het is een extra waardering voor hun nimmer af latende inzet en enthousiasme.

Marie en Jan van Dongen.

IN MEMORIAM

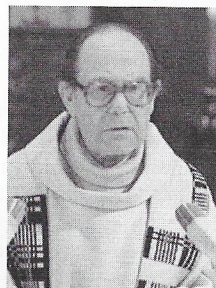
Kwartier van Oirschot

Gilde Sint Willibrordus Casteren

Na een kort ziekbed overleed Jan Hendriks op 20 april. Hij was drieënveertig jaar trouw aan zijn gilde. Hij was lange tijd, tot aan zijn overlijden, lid van de overheid. Altijd merkbaar aanwezig, stond hij voor iedereen klaar en wist met zijn humor te boeien.

Jan Hendriks

Jo de Laat

Gilde Sint Lambertus Vessem

Op 17 april heeft het gilde afscheid genomen van haar ere-lid zeereerwaarde heer Jo de Laat (80). Hij werd op 26 juni 1912 geboren en kwam op jeugdige leeftijd in Vessem wonen. Op twaalfjarige leeftijd ging hij naar Leuven om er voor priester te gaan studeren. Hij werd gewijd op 25 juli 1937, na een arbeidszaam leven in België kwam hij op 57 jarige leeftijd weer naar de Kempen. Hij vestigde zich in Vessem en werd rector van het Kempisch Verpleeghuis in Bladel. In 1980 nam hij daar afscheid, om zich verder te wijden aan activiteiten in de Vessemsse parochie, waaronder vele kerkdiensten. Sinds 1982 was hij ere-lid van het gilde.

Kempenland

Sint-Jorisgilde Heeze

Na ruim 32 jaar lidmaatschap overleed op 14 maart Harrie van Stratum (77). Harrie wist als geen ander de dingen van het leven van de zonnige kant te bekijken. Hij heeft een mooi leven gehad en maakte zich nooit onnodig zorgen. Door zijn groot gevoel voor humor bracht hij alom gezelligheid. Als jonge gast niet gezegend met een stevige lichamelijke konditie, beoordeelde moeder van Stratum haar "wao-menneke" en kocht voor hem een taxi. Ook als gildebroeder stond hij steeds voor iedereen klaar. Hij was een uitstekend gastheer, die volop meegenoot met de gasten. Zijn optimistische levenshouding kwam hem vaak te pas in moeilijke tijden. Dan vond hij steun bij

zijn trouwe vrienden, met wie hij kon buurten, kaarten en fietsen. Steun vond hij, als trouwe kerkganger, ook in zijn geloof. Terwijl hij, oud en ziek geworden, zich verheugde op de verhuizing naar het Nicasiushuis, werd hij in alle stilte opgeroepen.

Harrie van Stratum

P. Snelders

Sint-Lambertusgilde Meerveldhoven en Sint-Jorisgilde Zeelst

Voor de tweede maal dit jaar verloor het Sint-Lambertusgilde Meerveldhoven een van haar oudste leden. Op 29 juni overleed oud-schatbewaarder en overheidslid P. Snelders (81). Piet was schatbewaarder van het Sint-Lambertusgilde en werd voor zijn vele verdiensten onderscheiden met de ere-medaille in zilver verbonden aan de Orde van Oranje Nassau. Daarnaast was hij ere-lid van zijn gilde en bij gelegenheid van zijn 50 jarig lidmaatschap tevens onderscheiden met het Gouden Schild van Kring Kempenland. Piet was, en dat is uniek binnen de gilden, lid van twee gilden. Naast zijn lidmaatschap van het Sint-Lambertusgilde Meerveldhoven was hij tevens lid van het Sint-Jorisgilde te Zeelst, maar hij droeg het uniform van het Sint-Lambertusgilde. Bij zijn uitvaart, die verzorgd werd door beide gilden, hield deken P. van de Weyden van het Sint-Jorisgilde Zeelst een passende toespraak: "Piet Snelders was een echte gildebroeder waar je te allen tijde op kon rekenen; een voorbeeld voor vele gildebroeders en een markant persoon zowel binnen als buiten het gilde."

Sint-Martinusgilde Tongelre

Op 29 mei overleed Jan van Happen (69) na bijna 45 jaar lid te zijn geweest. Jan was een zeer actief schutter; altijd aanwezig op kringwedstrijden en andere gildefeesten. Nog enkele dagen voor zijn overlijden behaalde hij een prijs bij de senioren-schietwedstrijd op het schiet-

terrein van zijn gilde (De Bochten) gelegen in Tongelre, dat door zijn goede zorgen er altijd keurig onderhouden bijlag. Niet alleen als schutter stond Jan zijn mannetje, ook bij een boompje katten of bij het rikken was hij een goede maat of geduchte tegenstander.

Op 13 juni jl moest het Sint-Martinusgilde nogmaals afscheid nemen van een gewaardeerde gildebroeder: Janus van den Dungen (79). Sinds 25 mei 1986 eredecken van het gilde. Een eretitel die hem verleend werd voor zijn vele verdiensten als oud-deken-secretaris. Een functie die hij vervulde van 3 januari 1967 tot 1 januari 1986, toen hij om gezondheidsredenen deze taak neer moest leggen. Janus wist leiding te geven binnen zijn gilde en om zijn doordachte antwoorden kon je lachen en/of goed nadenken. Met het overlijden van Janus van den Dungen en Jan van Happen verliest het gilde twee bijzondere gildebroeders, die zeker lang in gedachten voort zullen blijven leven.

Gilde van St. Jan Baptist Duizel

Gerrit Castelijns (75) overleed op 17 maart. Sinds 20 februari 1971 was hij een voorbeeldig, altijd aanwezig gildebroeder. Om gezondheidsredenen moest hij de laatste tijd wel eens verstek laten gaan. Voelde hij zich wat beter, dan was hij er weer bij! Van 28 januari 1980 tot 27 januari 1981 was hij overheidslid als seizoensdeken. Deze functie vervulde hij met veel inzet.

Gilde van St. Caecilia Veldhoven

Na de dood van haar man, gildebroeder Jac van Gerwen, nam Anna van Gerwen-Coppens, zijn plaats in binnen het gilde als trouw lid. Totdat zij op 27 april, na een ernstige ziekte, overleed.

Sint-Annagilde Nuenen

Het was bekend dat de gezondheid van Wim Cornelissen te wensen overliet. De berichten, die de gildebroeders van hemzelf vernamen, waren opgewekte woorden en deden niet vermoeden welke twijfel er in hem moet zijn omgegaan. Zo was hij: met je zorgen belast je niet de gildebroeders. Dat moeten ook Wim zijn gedachten geweest zijn, toen hij op nieuwjaarsdag 1993 de middag doorbracht met enkele gildebroeders. Opgevekt het nieuwe jaar in, terwijl voor hem enkele dagen later dat nieuwe jaar zou eindigen en er gaan aardse jaren meer zouden worden bijgeteld. De dag voor zijn vijfenvijftigste verjaardag heeft het gilde hem begraven op het kerkhof te Veghel, op een steenworp afstand van zijn nog niet zo lang betrokken monumentale woning. Monumentaal, dat was Wim. Als mens en als gildebroeder. Het Sint-Annagilde Nuenen-dorp is hem veel dank verschuldigd voor zijn inzet om de juiste gildetradities te handhaven. Zijn geschiedschrijving van het gilde -waarbij

hij gebruik kon maken van zijn professionele ervaring als archivaris- zal, zoals ook het gilde, de eeuwen trotseren om een waardevolle herinnering te blijven aan een fijne mens en een goed gildebroeder, die tot tweemaal toe het koningschap mocht beleven en met ere de oude-deken tekens droeg.

Wim Cornelissen

Willy van 't Hof

Sint-Jorisgilde Gestel en Blaarthem

Op 25 maart overleed Willy van 't Hof (73). Gildebroeder vanaf 1948, sinds 23 april 1984 was hij ouderling. Tijdens de viering van het 500-jarig bestaan op 10 mei 1931 fungeerde hij als lopertje. Door zijn oplettendheid werd het archief uit de periode 1940 tot 1954 van de ondergang gered en terugbezorgd bij het gilde. Willy was een trouw lid, vaak aanwezig op de maandelijkse vergaderingen, waarbij hij na de vergadering zijn mannetje stond bij het katten.

Sint-Catharinagilde Nuenen-Boord

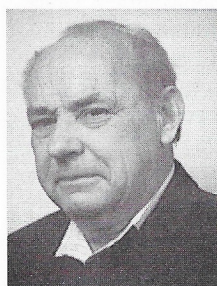
Henny van Rooy

Henny van Rooy (55) overleden op 29 mei, schoot zich in 1989 tot koning. Door zijn vakbekwaamheid als bouwvakker kwam mede op zijn initiatief in 1990 het gildehuis tot stand. Henny had een

uitgesproken karakter; recht voor zijn raap en het hart op de tong. Hij verborg zijn gevoelens niet en kon dan ook dwars tegen de draad in gaan. Henny had een passie voor het schieten. Was jarenlang schietleider binnen zijn gilde, lid van de schietcommissie van de kring en richtte samen met Janus van Breugel het senioren schieten op voor de oudere gildebroeders van Kring Kempenland.

Dat zij allen mogen rusten in vrede ■

In plaats van Jan Horik (jrg. 40 nr. 2) moet bij het gilde St. Antonius Abt Lierop staan: Jan van Horik; waarvoor onze verontschuldiging. Door plaatsgebrek zijn overige In-Memoriams nog niet opgenomen. De eerstvolgende Gildetrom worden ze geplaatst.

Jan van Happen

Janus v.d. Dungen

WATERS Reeds 60 jaar makers
van vaandels, vendels
en andere gilde-
attributen

Joke Willigers,
Zand 33, 5721 SM Asten (Liessel) 04934-2568

**U BENT AL ABBONEE
NU DIE ANDERE 4000
GILDEBROEDERS NOG**

**een zaak van
vertrouwen**

- premiebouw
- renovatie
- vrije sektor
- verbouwingen
- utiliteitsbouw
- onderhoud
- dealer: Unidek volumebouw

**AANNEMERSBEDRIJF
GEBR. HOUTEPEN B.V.**

ZANDSCHELSTRAAT 1-01 POSTBUS 165
5050 AD GOIRLE TELEFOON 013-34 90 32

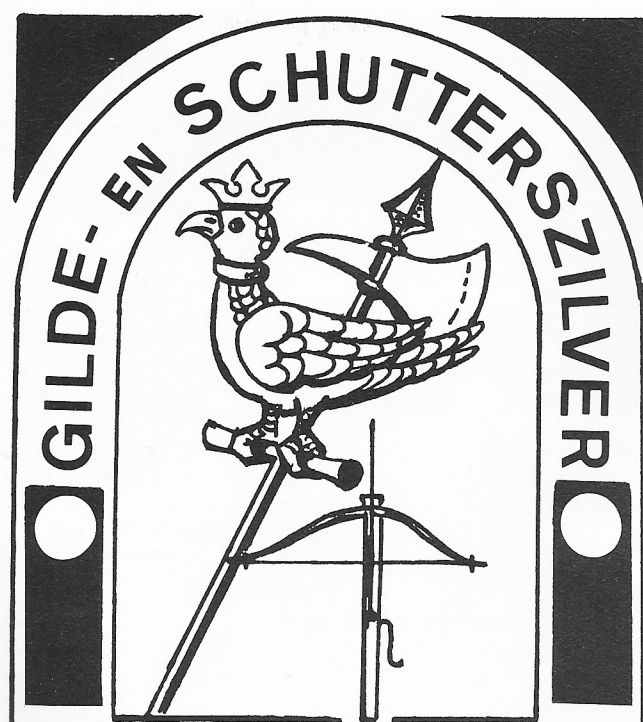
GILDEZILVER

ATELIER NOUD PETERS

Breestraat 47, St. Anthonis Tel. 08858 - 3366

Blinkt uit in vakmanschap

JUWELIERS - HORLOGES

Jan Andriessen

DORPSSTRAAT 54
5708 GJ HELMOND (STIPHOUT)
TEL. 04920 - 50792
FAX 04920 - 22269

De grootste
sortering

**GEWEREN &
MUNITIE**

vindt u bij

AVEMO vh
A. v.d. Ven-Mommers

Korvelseweg 80 - 82
5025 JJ Tilburg
Tel. 013 - 431905

H. Kruisgilde Gerwen trekt voorbij de St.-Petruskerk in Leuven, landjuweel 1993.

foto: J. v. Bakel, Eindhoven